

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)
den 12 juli 2007 *

I mål C-507/04,

angående en talan om fördragsbrott enligt artikel 226 EG, som väckts den 8 december 2004,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. van Beek och B. Schima, båda i egenskap av ombud, biträdda av M. Lang, Rechtsanwalt, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Republiken Österrike, företrädd av H. Dossi, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden K. Lenaerts samt domarna E. Juhász, R. Silva de Lapuerta (referent), G. Arestis och T. von Danwitz,

generaladvokat: J. Kokott,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter det skriftliga förfarandet,

och efter att den 11 januari 2007 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

- ¹ Europeiska gemenskapernas kommission har yrkat att domstolen skall fastställa att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 1.1, 1.2, 5, 6.1, 7.1, 7.4 8, 9.1, 9.2 och 11 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar (EGT L 103, s. 1, svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 161) (nedan kallat direktivet).

Tillämpliga bestämmelser

Gemenskapslagstiftningen

2 Direktivet behandlar enligt artikel 1.1 i detsamma bevarandet av samtliga fågelarter som naturligt förekommer inom medlemsstaternas europeiska territorium på vilket EEG-fördraget tillämpas. Det omfattar skydd, skötsel, förvaltning och kontroll av dessa arter och fastställer regler för exploatering av dem. Enligt artikel 1.2 i direktivet skall det gälla för fåglar samt för deras ägg, bon och livsmiljöer.

3 Artikel 5 i direktivet har följande lydelse:

”Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 7 och 9 skall medlemsstaterna vidta nödvändiga åtgärder för att införa ett generellt system för skydd av samtliga de fågelarter som avses i artikel 1, där särskilt följande skall förbjudas:

a) Att avsiktligt döda eller fånga sådana fåglar oavsett vilken metod som används.

b) Att avsiktligt förstöra eller skada deras bon och ägg eller bortföra deras bon.

c) Att samla in fågelägg i naturen och behålla dessa, även om de är tomma.

d) Att avsiktligt störa dessa fåglar, särskilt under deras häcknings- och uppfödningssperiod, i den mån dessa störningar inte saknar betydelse för att uppnå syftet med detta direktiv.

e) Att förvara fåglar av sådana arter som inte får jagas eller fångas.”

4 I artikel 6.1 i direktivet förbjuds handel med skyddade fågelarter enligt följande:

”Utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3 skall medlemsstaterna, för samtliga de fågelarter som avses i artikel 1, förbjuda försäljning, transport för försäljning, förvaring för försäljning och salubjudande av levande eller döda fåglar och av lätt igenkännbara delar eller derivat av sådana fåglar.”

5 Delarna 1 och 2 i bilaga III till direktivet innehåller en förteckning över arter som enligt artikel 6.2 och 6.3 i samma direktiv under vissa omständigheter inte omfattas av försäljningsförbudet.

6 I artikel 7 i direktivet regleras jakt på skyddade fågelarter. Den första meningen i artikel 7.1 har följande lydelse:

”De arter som anges i bilaga 2 får med hänsyn tagen till deras populationsnivå, geografiska spridning och reproduktion inom gemenskapen jagas i enlighet med nationell lagstiftning.”

7 I artikel 7.4 i direktivet föreskrivs följande:

”Medlemsstaterna skall säkerställa att jakt, även falkenering om sådan bedrivs, som äger rum i enlighet med gällande nationella bestämmelser, överensstämmer med principerna om ett förnuftigt utnyttjande och en ekologiskt balanserad kontroll av de berörda fågelarterna och är förenlig med de åtgärder som vidtas enligt artikel 2 med avseende på populationen av dessa arter, särskilt flyttfåglar. De skall särskilt se till att de arter på vilka jaktlagstiftning tillämpas inte jagas under uppfödningssäsongen eller under häckningens olika stadier. Beträffande flyttfåglar skall medlemsstaterna särskilt se till att de arter som berörs av jaktbestämmelser inte jagas under häckningen eller under återvändandet till häckningsplatserna. Medlemsstaterna skall till kommissionen lämna all relevant information om den praktiska tillämpningen av sina gällande jaktbestämmelser.”

8 Artikel 8 i direktivet föreskriver följande:

”1. Vid jakt, fångst och dödande av fåglar enligt detta direktiv skall medlemsstaterna förbjuda användningen av alla medel, arrangemang eller metoder som används för storskalig eller icke-selektiv fångst eller dödande av fåglar eller som kan orsaka lokal utrotning av en art, särskilt användningen av de som anges i bilaga 4 a.

2. Vidare skall medlemsstaterna förbjuda all jakt från de transportmedel som anges i bilaga 4 b under de förhållanden som anges i den bilagan.”

9 Artikel 9.1 i direktivet har följande lydelse:

”Medlemsstaterna får, om det inte finns någon annan lämplig lösning, medge undantag från bestämmelserna i artiklarna 5, 6, 7 och 8 av följande anledningar:

a) — hänsyn till människors hälsa och säkerhet,

— hänsyn till flygsäkerheten.

— för att förhindra allvarlig skada på gröda, boskap, skog, fiske och vatten.

— för att skydda flora och fauna.

b) För forsknings- och utbildningsändamål, för återinplantering och återinförsel och för den uppfödning som krävs för detta.

c) För att under strängt kontrollerade förhållanden och på selektiv grund tillåta fångst, hållande i fångenskap eller annan förnuftig användning av vissa fåglar i litet antal.”

10 Enligt artikel 9.2 skall i undantagen anges:

— vilka arter som berörs av undantagen,

— vilka medel, arrangemang eller metoder som tillåts vid fångst eller dödande,

— villkoren vad gäller risker samt för vilka tider och områden dessa undantag får tillåtas,

— den myndighet som har befogenhet att förklara att de föreskrivna villkoren är uppfyllda och att besluta om vilka medel, arrangemang och metoder som får användas, inom vilka gränser och av vem,

— den kontroll som kommer att ske.”

11 Medlemsstaterna skall enligt artikel 11 i direktivet se till att införandet av fågelarter som inte förekommer naturligt i vilt tillstånd inom medlemsstaternas europeiska territorium inte skadar den lokala floran och faunan.

Bestämmelser i lag och förordning i de olika österrikiska delstaterna som kommissionen hävdar strider mot direktivets bestämmelser

Delstaten Niederösterreich

- ¹² Följande bestämmelser berörs. 17 § punkt 5, 18 §, 20 § punkt 4 och 21 § i Niederösterreichs naturskyddslag (Niederösterreichisches Naturschutzgesetz 2000, LGBL. (Niederösterreich) 87/00, nedan kallad Nö NSchG), 95 § i Niederösterreichs jaktlag (Niederösterreichisches Jagdgesetz 1974, LGBL. (Niederösterreich) 76/74, nedan kallad Nö JagdG) och 22 § i Niederösterreichs jaktförordning (Niederösterreichische Jagdverordnung, LGBL. (Niederösterreich) 28/77, nedan kallad Nö JagdVO).

- ¹³ I 17 § Nö NSchG föreskrivs följande:

”...

5. Delstatsregeringens tillstånd krävs för att plantera och odla främmande växter som inte är anpassade till området i fråga och för att införa och i det fria uppföda främmande djur. Tillstånd skall ej beviljas om inhemska anpassade populationer, inhemska djur- och växtarters naturliga (genetiska) egenskaper eller landskapets skönhet och kännetecken långvarigt påverkas.

...”

14 18 § Nö NSchG föreskriver följande:

”1. Reglerna om skydd för arter syftar till att vilda arter inom floran och faunan skall skyddas och bevaras i sin naturliga och historiska diversitet. Skyddet för arter omfattar

- 1) skydd för djur, växter och deras livsmiljöer mot människors påverkan, särskilt genom deras ingrepp,
- 2) skydd, underhåll, utveckling och återupprättande av livsmiljöerna för vilda arter i floran och faunan samt bevarande av deras livsvillkor, och
- 3) införande av hotade djur- och växtarter i biotoper som är lämpade för deras naturliga utbredning.

2. Delstatsregeringen kan genom förordning helt, eller, när det är tillräckligt för att skydda arten, delvis eller tillfälligt, fridlysa vilda växter eller utfärda jaktförbud för vilda djur, när det är nödvändigt att skydda eller bevara populationen

- 1) på grund av att de är ovanliga eller populationen är hotad,

- 2) av vetenskapliga skäl eller med hänsyn till historiska värden,
- 3) på grund av deras nytta eller betydelse för ekosystemet, eller
- 4) för att bevara naturen och landskapens diversitet eller egenart. Förordningen kan ange djur- eller växtarter som är utrotningshotade i delstaten.

3. Arter som inte är naturligt förekommande i delstaten kan genom förordning likställas med särskilt skyddade naturligt förekommande arter i densamma, om detta är nödvändigt för att skydda populationen, i syfte att, inom delstaten begränsa eller undanröja orsakerna till att dessa arters populationer minskar, vilket har lett till att de hotas att utrotas, förutsatt att dessa arter

- 1) är särskilt skyddade i en annan delstat i Österrike eller sitt ursprungsland,
- 2) har angetts och identifierats som sådana i en internationell konvention som Republiken Österrike har tillträtt, eller
- 3) enligt bekräftade upplysningar är utrotningshotade men som ändå inte är skyddade i sitt ursprungsland.

4. Vad avser särskilt skyddade arter förbjuds med tillämpning av punkterna 2 och 3 följande:

...

- 2) att förfölja, avsiktligen störa, fånga, hålla fångna, skada eller döda djur, samt att förvärva, inneha, överlåta, transportera dem eller utbjuda dem till försäljning, oavsett om de är levande eller döda,
 - 3) skada, förstöra eller bortföra dessa djurs ägg, larver, puppor eller bon, samma sak gäller deras områden för bobyggande, häckning, romläggning och för deras tillflyktsorter, samt
 - 4) störa biotoper, häckningsplatser och livsmiljöer för utrotningshotade arter som avses i denna förordning, särskilt genom att fotografera eller filma dessa arter.
5. I brist på annan lämplig lösning är det tillåtet att från och med oktober till och med februari, ta bort, skada eller förstöra häckningsplatser eller bon för särskilt skyddade djur, om de inte innehåller ungar och befinner sig inuti en byggnad.
6. I förekommande fall kan i förordningen även definieras åtgärder för skydd av livsmiljöer samt bevarande och utökande av populationen av särskilt skyddade arter liksom för att förbjuda eller begränsa handlingar som kan leda till att populationerna minskar.”

15 I 20 § Nö NSchG föreskrivs följande:

”...

4) Delstatsregeringen kan bevilja undantag från 18 §, särskilt för vetenskapliga syften och utbildningsändamål, när det saknas anledning att frukta att skyddade vilda växter och djur utsätts för fara. Tillståndet skall alltid innehålla uppgift om:

1. Vilka arter som berörs av undantagen.
2. Vilka medel, arrangemang eller metoder som tillåts vid fångst eller dödande.
3. Vilka kontroller som skall göras.”

16 21 § Nö NSchG har följande lydelse:

”1. Med förbehåll för särskilda regler i bestämmelserna i denna lag eller i administrativa förordningar och beslut som antagits med stöd av dessa, berörs i princip inte åtgärder som vidtas i samband med kommersiell markanvändning ... Denna undantagsbestämmelse är inte tillämplig vid avsiktlig inverkan på skyddade växter och djur eller på skyddade livsmiljöer, eller när utrotningshotade växter och djur påverkas av åtgärder.

2. Med förbehåll för särskilda regler i bestämmelserna i denna lag eller i administrativa förordningar och beslut som antagits med stöd av dessa, berörs i princip inte åtgärder som vidtas i samband med modernt och hållbart jord- eller skogsbruk ... Denna undantagsbestämmelse är inte tillämplig vid avsiktlig inverkan på skyddade växter och djur eller skyddade livsmiljöer, eller när utrotningshotade växter och djur påverkas av åtgärder.

3. Jord- och skogsbruk anses modernt och hållbart när, i ett jordbruks- eller skogsbruksföretag, syftet med verksamheten är att producera eller erhålla växt- eller djurprodukter enligt gängse metoder i en region och vid ett visst tillfälle eller enligt traditionella metoder, och detta bruk, som är anpassat till naturliga förhållanden, långsiktigt säkerställer stabiliteten i ett väl fungerande system utan att förbruka grundförutsättningarna för produktionen och på ett otillbörligt sätt belasta natur och landskap.”

17 I 95 § Nö JagdG föreskrivs följande:

”1. Alla icke selektiva jaktmetoder är förbjudna. Det är i synnerhet förbjudet att:

...

3) Jaga på natten Förbudet gäller inte ... tjäder, orre, vildgås, vildand och morkulla.

- 4) I syfte att fånga eller döda vilt använda anordningar för belysning av målet,

...

- 8) Som levande lockbete använda blinda eller lemlästade djur eller som lockbete använda nedsövda djur, använda bandspelare, elektriska och elektroniska anordningar med förmåga att döda eller förlama, använda speglar och andra bländande anordningar, sprängämnen eller icke selektiva nät samt gasning eller utrökning.

- 9) Jaga frilevande fågelvilt med hjälp av limstänger, krokar, nät eller fällor.

- 10) Jaga från luftfarkoster, motorfordon i rörelse eller båtar som kan uppnå en hastighet på över 5 km/h.

... ”

18 22 § Nö JagdVO har följande lydelse:

”1) Följande vilt kan i princip endast jagas, fångas eller dödas under nedan angivna perioder:

...

15. tjäder, från och med den 1 maj till och med den 31 maj jämna år,

16. orre, från och med den 1 maj till och med den 31 maj udda år,

...

18. rackelhane, från och med den 1 januari till och med den 31 december,

...

22. morkulla, från och med den 1 september till och med den 31 december och från och med den 1 mars till och med den 15 april,

...”

Delstaten Burgenland

- ¹⁹ Det rör sig om följande bestämmelser: 16 §, 16a § och 16b § i delstaten Burgenlands lag om naturskydd och landskapsvård (Burgenländisches Naturschutz- und Landschaftspflegegesetz, LGBL. (Burgenland) 27/1991, nedan kallad Bgld NSchLPflG), 88a § punkterna 1 och 2 och 88b § i Burgenlands jaktlag (Burgenländisches Jagdgesetz 1988, LGBL. (Burgenland) 11/1989, nedan kallad Bgld JagdG), 76 § punkt 1 i

Burgenlands jaktförordning (Burgenländische Jagdverordnung, LGBL. (Burgenland) 24/1989, nedan kallad Bgld JagdVO) och 2 § och 6 § i Burgenlands artskyddsförordning (Burgenländische Artenschutzverordnung 2001, LGBL. (Burgenland) 36/2001, nedan kallad Bgld ArtenschutzVO).

20 I 16 § Bgld NSchLPflG föreskrivs följande:

”1. Följande djurarter är skyddade om de inte anses som lagligt vilt eller omfattas av fiskerätt:

- a) Vilda djur ... och de djur som avses i bilaga I till direktiv 79/409/EEG, bilagorna II, IV och V till direktiv 92/43/EEG, bilagorna II och III till Bernkonventionen samt de arter som anges i bilagorna I och II till Bonnkonventionen,
- b) utan att det påverkar tillämpningen av punkt a, är samtliga andra vilda fågelarter skyddade med undantag för staren (*Sturnus vulgaris*), i enlighet med 88a § [Bgld JagdG], ...

2. Vad avser skyddade eller hotade djurarter skall delstatsregeringen i förordning definiera

- a) undantag ...,

- b) förbjudna fångståtgärder och fångstmetoder för att skydda populationen av dessa arter,
- c) åtgärder för att främja populationens förökning för skyddade arter, ...
- d) arter för vilka det av skyddshänsyn är förbjudet att bortföra djuren och att försämma eller förstöra djurens bon och områden för bobyggande, spel, häckning, vila och övervintring (träd med bon, ihåliga träd, bergskrevor och klippor för häckning, vasskolonier, jordbon och liknande), och

...

4. Det är förbjudet att förfölja, störa, fånga, transportera, hålla fångna, skada, döda, inneha, bortföra eller på annat sätt orsaka skyddade djur skada, och detta i samtliga utvecklingsstadier. Det är förbjudet att utbjuda till försäljning, förvärva eller överlåta sådana djur eller delar av dem, oavsett skick, ålder eller utvecklingsstadium. Det är även förbjudet att offentligt annonsera att man är intresserad av att sälja eller förvärva sådana djur.

5. Varje person som innehar eller äger djur från skyddade arter (inklusive delar av sådana djur och oavsett djurens utvecklingsstadium) skall på myndigheternas begäran styrka var de kommer ifrån. Om skyddade djur hittas döda eller i behov av vård, är de delstatens egendom och upphittaren skall omedelbart underrätta myndigheterna eller en av myndigheterna utsedd vetenskaplig institution om fyndet.

... ”

21 16a § Bgld NSchLPfG har följande lydelse:

”1. Delstatsregeringen skall upprätthålla eller upprätta områden där det finns olika och tillräckligt stora livsmiljöer för de arter som avses i direktiv[en] 79/409/EEG och 92/43/EEG ... Detta innefattar i första hand följande åtgärder:

- a) upprättande av skyddszoner ... eller att ingå överenskommelser om sådana samt att bevilja stöd till upprättande av skyddszoner ...,
- b) underhåll och fysisk planering som anpassas till skyddet för livsmiljöer inom och utanför särskilt skyddade zoner,
- c) återupprättande av förstörda livsmiljöer,
- d) upprättande av livsmiljöer,
- e) bibehållande, återupprättande och förbättring av ekologiska processer som är nödvändiga för livsmiljöernas naturliga utveckling.

2. Delstatsregeringen skall övervaka och dokumentera hur väl arter som avses i direktivet bevaras ...

3. Delstatsregeringen skall genom förordning vidta åtgärder för forskning, kontroll eller bevarande, så att skyddade arter inte påverkas av att djur från desamma infångas eller dödas oavsiktligt.

... ”

22 I 16b § Bgld NSchLPfIG föreskrivs följande:

”Med hänsyn till deras behov av skydd inom det geografiska havs- och landområde som omfattas av detta direktiv, skall delstatsregeringen vidta åtgärder för särskilt skydd för regelbundet förekommande flyttfåglar med avseende på deras häcknings-, ruggnings- och övervintringsområden samt rastplatser längs deras färdväg och områden i den omedelbara närheten till desamma. Delstatsregeringen skall därvid lägga särskild vikt vid skyddet av våtmarker, i synnerhet våtmarker av internationell betydelse.”

23 I 88a § Bgld JagdG anges följande:

”1) Jakt på starar är tillåten från och med den 15 juli till och med den 30 november i syfte att skydda vinodlingar (punkt 2).

2) Delstatsregeringen måste först i förordning ha konstaterat att denna åtgärd är nödvändig på grund av att man kan förvänta sig en massiv invasion av starar i vinodlingarna ...”

24 88b § Bgld JagdG har följande lydelse:

”...

2) Morkullor får jagas från och med den 1 mars till och med den 15 april (jakt vid morkullesträck).”

25 Enligt 76 § Bgld JagdVO gäller följande:

”1. Djur som får jagas enligt vad som nedan anges får inte förföljas, fångas eller dödas under nedan angivna fredningstider:

...

2. Frilevande fågelvilt:

...

e) Vilda duvor:

Ringduva och turkduva, från och med den 16 april till och med den 30 juni,

Turturduva, från och med den 1 november till och med den 30 juni,

f) Snäppor:

Morkulla, från och med den 1 januari till och med den 28 februari och från och med den 16 april till och med den 30 september,

...

... ”

26 I 2 § Bgld ArtenschutzVO föreskrivs följande:

”1. Det är förbjudet göra inverkan på områden för bobyggande, häckning, vila och övervintring för följande arter:

biätare (*merops apiaster*)

I - 6000

blåkråka (*coracias garrulus*)

kaja (*corvus monedula*)

kungsfiskare (*alcedo atthis*)

...

fisktärna (*sterna hirundo*)

backsvala (*riparia riparia*)

vitryggig hackspett (*dendrocopos leucotos*)

den vita storken (*ciconia ciconia*)

härfågel (*upupa epops*)

...

2. Det är särskilt förbjudet

- a) att förstöra klippor, klippväggar och trädartade växter som fungerar som visten för arter som avses i artikel 2.1, eller att klättra i dem under häckningsperioden,

...”

27 I 6 § Bgld ArtenschutzVO föreskrivs följande:

”Det är tillåtet att ägna sig åt jordbruk och skogsbruk i enlighet med 19 § (Bgld NSchLPflG). Bestämmelserna i denna förordning påverkar inte laglig jakt och lagligt fiske.”

Delstaten Kärnten

28 Det rör sig om följande bestämmelser: 3 §, 51 § punkterna 1–5, 59 § punkt1, och 68 § punkt 1 i Kärntens jaktlag (Kärntner Jagdgesetz 2000, LGBL. (Kärnten) 21/2000, nedan kallad KrntjagdG) samt 9 § punkt 2 i Kärntens jaktförordning (Kärntner Jagdgesetz 2000 – Durchführungsverordnung, LGBL. (Kärnten) 132/1991, nedan kallad KrntjagdVO).

29 I 3 § KrntjagdG föreskrivs följande:

”1. Jakt skall ske på lämpligt sätt och i enlighet med sedvana, varvid hänsyn skall tas till principerna om god viltvård. Det är förbjudet att genom olämpliga jaktmetoder utsätta populationen av en art av vilt för fara. Jakt skall dessutom ske på så sätt att positiva effekter av allmänt intresse som rör skogen minskar och särskilt att hindra att vilt inte orsakar skador som hotar skogen ...

2. Jakt anses ske på korrekt sätt när jaktmetoderna medför att en sund viltpopulation med en variation av arter och av lagom storlek för jaktområdet förnyas och bevaras. Härvid eftersträvas ett balanserat ekosystem där hänsyn tas till jordbruket och skogsbrukets behov och där området sköts i enlighet med principerna om viltekologi. En sådan god jaktförvaltning omfattar också skydd för vilt i enlighet med gällande bestämmelser.

...”

30 51 § KrntjagdG har följande lydelse:

”1. Jakt är helt förbjuden hela året vad avser ...

2. Vad avser arter av vilt som inte omfattas av punkt 1 skall delstatsregeringen i förordning och med beaktande av principerna om god jaktförvaltning (3 §), bevarande av hotade viltarter samt med beaktande av viltets ålder, kön och biologiska kännetecken, besluta vilket vilt som aldrig får jagas eller som får jagas under vissa perioder (jaktfria perioder). ...

3. I fall populationer av vilt utsätts för allvarligt hot genom att viltet minskar på grund av utomordentliga väderförhållanden, naturkatastrofer, epidemier etc., kan delstatsregeringen, i den goda jaktförvaltningens intresse, förlänga de jaktfria perioderna i hela delstaten, i vissa förvaltningsdistrikt eller vissa jaktområden, eller

besluta om jaktförbud för hela året. Denna förordning skall upphävas när anledningen till dess instiftande har upphört.

4. Delstatsregeringen kan för vissa arter av vilt besluta om jakt fria perioder med tillämpning av punkt 1 eller punkt 2, och detta för hela jaktområden eller vissa arter, eller – om det inte rör sig om arter av vilt som avses i punkt 4a – upphäva dem eller förkorta dem, om detta framstår som berättigat i den goda jaktförvaltningens intresse, med hänsyn till lokala förhållanden eller klimatförhållanden. Sådana förordningar får högst gälla för två år.

4a) Delstatsregeringen kan, om det inte finns någon annan lämplig lösning, tillåta att ett litet antal djur från skyddade arter av frilevande fågelvilt selektivt när som helst under året ... dödas, infångas eller hålls infångade genom att ta bort eller förkorta den fredningsperiod som bestämts i punkt 1 för detta vilt, om det sker med hänsyn till människors hälsa eller flygsäkerheten, för att förhindra betydande skada för växtodling, boskap, skogar, fiskezoner och vatten, för skydd av den vilda floran och faunan eller i därtill anknutna syften som har att göra med forskning, förnyelse, återinförande och uppfödning. Denna förordning får dessutom endast antas om populationerna av de arter som uppräknas i förordningen består i tillräckligt antal, trots att fredningsperioden dragits in eller förkortats. Om det inte är fråga om en art av frilevande fågelvilt som är skyddad hela året, kan sådana bestämmelser också antas om andra villkor är uppfyllda, med hänsyn till egendomsskydd eller bevarande av naturliga livsmiljöer. Bestämmelsernas giltighetstid får högst vara två år.

5. Delstatsregeringen kan för övrigt för lämplig tid upphäva tillämpligheten av den jakt fria perioden, i samtliga eller vissa jaktområden i ett förvaltningsdistrikt, för en viss art av vilt – med undantag för de arter av vilt som avses i punkt 4a – om så är

nödväntigt med hänsyn till god jaktförvaltning eller jordbrukets eller skogsbrukets intressen. Den jakt fria perioden för de arter av vilt som avses i punkt 4a kan emellertid endast upphävas om det framstår som nödväntigt för att skydda ett av de intressen som avses i punkt 4a, i brist på annan lämplig lösning och under förutsättning att villkoren i punkt 4a andra meningen är uppfyllda.

...

31 59 § KrntjagdG har följande lydelse:

"1. Jakträttsinnehavaren är skyldig att anteckna vilka djur som dödats, fångats eller påträffats döda i jaktområdet under jaktåret i en förteckning över dödade djur, varvid en separat förteckning skall upprättas för varje jaktområde. Om en enda jaktplan har upprättats för angränsande jaktområden, skall anteckningarna göras i en förteckning över dödat vilt ...

2. När förteckningen över dödat vilt upprättas skall ett särskilt formulär användas som Kärntens jägarförbund skall upprätta genom förordning. Härvid skall syftet med och innehållet i förteckningen över dödat vilt beaktas.

...

32 I 68 § KrntjagdG anges följande:

”1) Det är förbjudet

...

19. att förstöra bon och reden för frilevande fågelvilt eller ta bort ägg utan tillstånd ... samt att bete sig störande i häckningsområden för frilevande fågelvilt under häckningen och när ungarna uppföds,

...”

33 9 § KrntjagdVO har följande lydelse:

”...

2) Vilt som anges nedan får endast jagas under angivna perioder (jaktperioder) och skall skyddas resten av året:

I - 6006

- tjäder, från och med den 10 maj till och med den 31 maj,

- orre, från och med den 10 maj till och med den 31 maj,

- ...

- sothöna, från och med den 16 augusti till och med den 31 januari,

- morkulla, från och med den 1 september till och med den 31 december, och från och med den 16 mars till och med den 10 april,

- ringduva och turkduva, från och med den 1 augusti till och med den 31 december, och från och med den 16 mars till och med den 10 april,

- ...

- svartkråka, från och med den 1 juli till och med den 15 mars,

- nötskrika, från och med den 1 juli till och med den 15 mars,

- skata, från och med den 1 juli till och med den 15 mars.”

Delstaten Oberösterreich

34 Det rör sig om följande bestämmelser: 27 § punkterna 1 och 2 i Oberösterreichs lag om natur- och landskapsskydd (Oberösterreichisches Natur- und Landschaftsschutzgesetz 2001, LGBL. (Oberösterreich) 129/2001, nedan kallad Oö NSchG), 48 § punkterna 1–4, samt artikel 60 § punkt 3 i Oberösterreichs jaktlag (Oberösterreichisches Jagdgesetz, LGBL. (Oberösterreich) 32/1964, nedan kallad Oö JagdG), 5 § punkt 2 och 11 § i Oberösterreichs artskyddsförordning (Oberösterreichische Artenschutzverordnung, LGBL. (Oberösterreich) 73/2003, nedan kallad Oö ArtenschutzVO) samt 1 § i Oberösterreichs förordning om fridlysningsperioder (Oberösterreichische Schonzeitenverordnung, LGBL. (Oberösterreich) 30/1990, nedan kallad Oö SchonzeitenVO).

35 I 27 § Oö NSchG föreskrivs följande:

”1. Vilda växter och svampar samt fridlysta vilda djur kan ges särskilt skydd i förordning meddelad av delstatsregeringen, förutsatt att den berörda arten är ovanlig för landskapet, att den är utrotningshotad eller att det är av allmänt intresse att bevara arten för att behålla ekologisk balans, om inte något annat allmänintresse är starkare än detta skyddsintresse. Denna bestämmelse har inte företräde framför någon annan bestämmelse i lag som strider mot densamma.

2. I varje förordning som avses i punkt 1 skall med hänsyn till artiklarna 5–7 och 9 fågeldirektivet samt artiklarna 12 och 13 i livsmiljödirektivet följande preciseras:

1) helt eller delvis skyddade arter,

- 2) skyddat område och skyddsperioden,
- 3) åtgärder i syfte att skydda återväxten, naturligt eller genom uppfödning, av växter, svampar eller skyddade djur,
- 4) åtgärder i syfte att skydda begränsade livsmiljöer för växter, svampar eller skyddade djur.”

36 I 48 § Oö JagdG anges följande:

”1) Av jaktvårdsskäl ... skall jaktförbud införas när så är nödvändigt, varvid hänsyn skall tas till landsplaneringens behov. Delstatsregeringen skall efter att ha rådfrågat delstatens rådgivande jaktkommitté i förordning besluta om jaktfria perioder för olika arter av vilt, i förekommande fall beroende på ålder och kön, eller totalförbjuda jakt för vissa arter av vilt.

2) Under den jaktfria perioden får djur av den berörda arten inte jagas, fångas eller dödas.

3) Det är förbjudet att bortföra, skada eller förstöra reden och bon för frilevande fågelvilt. Jakträttsinnehavaren får emellertid samla in ägg från frilevande fågelvilt för att föda upp fåglar i fångenskap.

4) Delstatsregeringen kan under den jakt fria perioden tillåta att vilt infångas för att födas upp i fångenskap samt att vilt dödas för forskning eller undersökning.

...”

37 60 § Oö JagdG har följande lydelse:

”...

3. I bostadshus och kommersiella lokaler samt inhägnade villaträdgårdar får besittaren fånga eller döda och tillägna sig ... duvhökar, ormvråkar och sparvhökar om detta är nödvändigt för att hindra skador bland annat på växtodlingar, boskap och annan egendom.”

38 I 5 § Oö ArtenschutzVO anges följande:

”Följande arter är skyddade ...:

2. vilda fridlysta fågelarter som har sitt ursprung i Europeiska unionens medlemsstaters europeiska delar (artikel 1 i direktiv 79/409/EEG ... med

undantag för skata (*Pica pica*), nötskrika (*Garrulus glandarius*), svartkråka (*Corvus corone corone*) och gråkråka (*Corvus corone cornix*).»

39 11 § Oö ArtenschutzVO har följande lydelse:

”Det kan endast tillåtas att [enstaka exemplar] av arter ... infångas för att ställas ut i traditionella utställningar av sångfåglar i förvaltningsdistriktet ... , utanför fågel-skyddsområden (artikel 4.1 fjärde meningen fågeldirektivet), och innehav får endast tillåtas i distrikten ..., och detta endast under följande villkor:

...”

40 I 1 § Oö SchonzeitenVO föreskrivs följande:

”1. Djur som får jagas och som inte nämns ovan får inte jagas, infångas eller dödas under följande fredningstid:

...

Tjäder, rackelhane och orre:

— tupp, från och med den 1 juni till och med den 30 april,

— höna, hela året.

...

Morkulla, från och med den 1 maj till och med den 30 september.

...

2. Den första och den sista dagen av varje fredningstid ingår i densamma.”

Delstaten Salzburg

⁴¹ Det rör sig om följande bestämmelser: 3 §, 54 § punkt 1, 59 §, 60 § punkterna 3a och 4a, 72 § punkt 3, 103 § och 104 § i Salzburgs jaktlag (Salzburger Jagdgesetz, LGBL (Salzburg) 100/1993, nedan kallad Sbg JagdG), 34 § i Salzburgs naturskyddslag (Salzburger Naturschutzgesetz 1999, LGBL. (Salzburg) 73/1999, nedan kallad Sbg

NSchG) och artikel 1 i Salzburgsförordning om fredningstid (Salzburger Schonzeiten-Verordnung, LGBL. (Salzburg) 53/1996, nedan kallad Sbg SchonzeitenVO).

42 I 3 § Sbg JagdG föreskrivs följande:

”Jakträtt skall utövas i enlighet med de principer som gäller för ansvarsfull jakt ... så att

- a) en sund population av olika arter av vilt som lämpar sig för tillgängliga livsmiljöer bevaras,
- b) de naturliga grundförutsättningarna för viltets liv bibehålls,
- c) positiva verkningar av allmänintresse som rör skogsbruk, särskilt vad avser att hindra att vilt orsakar skador som hotar skogen, inte påverkas,
- d) allmänintressen som rör naturskydd och landskapsskydd inte påverkas,
- e) en vild fauna bibehålls i sin diversitet som en grundläggande del av den inhemska naturen och som en del av det naturliga ekosystemet,

f) regelenligt jordbruk eller skogsbruk påverkas så lite som möjligt.”

43 I 54 § Sbg JagdG anges följande:

”1) För de arter av vilt som anges nedan skall delstatsregeringen fastställa fredningstiden genom förordning: ... tjäder, rackelhane, orre, fasan, ringduva, turkduva, gräsand, bergand, vigg, sädgås, grågås, morkulla, sothöna, svartkråka, gråkråka, korp, skata, nötskrika, skrattmå, gråhäger, skarv. Under fredningstiden (inklusive första och sista dagen) får dessa arter av vilt inte förföljas, fångas eller dödas ... När fredningstiden bestäms skall hänsyn tas till nämnda arters biologiska egenheter i syfte att åstadkomma en hållbar utveckling och att uppfylla jordbrukets och skogsbrukets krav. Fredningstiden kan också bestämmas separat beroende på djurens ålder och kön. För de fågelarter som enligt bilaga II till fågeldirektivet ... inte skall anses som arter som får jagas i Österrike får jaktperioder endast bestämmas om villkoren i 104 § punkt 4 är uppfyllda. För samtliga fågelarter skall det säkerställas att fredningstiden omfattar bobyggande, häckningens olika stadier och ungarnas uppfödande samt, vad gäller flyttfåglar, återfärden till platsen för bobyggande.

...”

44 59 § Sbg JagdG föreskriver följande:

”1. ... Dessutom får [exemplar från] vilda fågelarter som inte omnämns i bilaga II till fågeldirektivet som arter som får jagas i Österrike endast dödas i enlighet med en

jaktplan. Delstatsregeringen har möjlighet att genom förordning bestämma att vissa andra arter av vilt endast får jagas i enlighet med en jaktplan, om detta är nödvändigt för att erhålla och bevara en population av vilt som överensstämmer med principerna i 3 §. ...

2. I jaktplanen skall alltid beaktas hur många djur som har dödats föregående år, hur många djur som påträffats döda efter naturlig död eller olyckor, utsträckning och utveckling för skador som viltet orsakar skogen och viltpopulationens hälsa och åldersstruktur.

3. Delstatsregeringen skall utfärda de mer detaljerade bestämmelser som är nödvändiga för att upprätta och anta en jaktplan ...”

45 60 § Sbg JagdG har följande lydelse:

”...

3a Vad avser de fågelarter som avses i 59 § punkt 1 andra meningen får ett minimiantal inte fastställas. Delstatsregeringen skall genom förordning och, i förekommande fall, med tillämpning av 104 § punkt 4 bestämma den högsta tillåtna tilldelningen och hur den skall fördelas mellan olika jaktområden. Regeringen skall innan den antar denna förordning rådgöra med Salzburgs jägarförbund, delstaten

Salzburg, delstaten Salzburgs jordbruks- och skogsbrukskammare samt delstatens miljöombudsman. Högsta tillåtna tilldelning skall bestämmas så, att det i delstaten skapas eller bevaras en population av den berörda fågelarten i enlighet med de principer som anges i 3 §, utan att oacceptabla skador uppkommer.

...

4a I den årliga jaktplanen skall för varje art av vilt anges högsta tillåtna eller minsta [möjliga] tilldelning, i förekommande fall beroende på kön och åldersgrupp, samt hur denna tilldelning skall fördelas mellan olika jaktområden. ...”

46 I 72 § Sbg JagdG föreskrivs följande:

”...

3. Det är i princip förbjudet att använda fällor för att döda vilt. Delstatsregeringen kan emellertid ålägga jakträttsinnehavare eller jaktlag att använda sådana fällor när

- a) människors liv eller hälsa hotas av vilda djur och detta hot inte kan undvikas på annat sätt eller

b) allmänintresse av jämförbar vikt inte kan skyddas på annat sätt.

...”

⁴⁷ I 103 § Sbg JagdG anges följande:

”1. De arter av vilt som anges nedan är särskilt skyddade och detta under alla utvecklingsstadier:

...

b) alla arter av frilevande fågelvilt.

2. Bestämmelserna om skydd nedan är tillämpliga vad avser de arter av vilt som avses i punkt 1,

a) det är förbjudet att på något som helst sätt infånga eller avsiktligt döda djur påträffade i naturen,

b) det är förbjudet att avsiktligt störa dessa arter, särskilt under häckning, ungarnas uppfödande, övervintring och migration,

- c) det är förbjudet att förstöra, försämra eller avsiktligt ta bort häckningsplatser, bon eller viloplatser,
- d) det är förbjudet att samla in ägg i naturen och att inneha ägg, även tomma sådana,
- e) det är förbjudet att äga, transportera, sälja, byta eller utbjuda till försäljning levande eller döda exemplar av arter ... som påträffats i naturen. Detta förbud omfattar även varje derivat av dessa djur samt alla andra varor som att döma av ett åtföljande dokument, förpackningen, ett märke eller en etikett eller av någon annan omständighet verkar vara delar eller derivat av djuret i fråga,
- f) det är förbjudet att försälja levande eller döda exemplar av arter ... som påfunnits i naturen och att transportera dem, inneha dem i syfte att sälja dem och att utbjuda dem till försäljning. Detta förbud gäller även delar av dessa djur som går att känna igen och derivat av dessa djur.

3. Om åtgärder i jordbruket eller skogsbruket hotar reden, får jakträttsinnehavaren flytta eller bortföra reden, så att äggen kan kläckas i fångenskap, om redet inte går att rädda på annat sätt.”

48 I 104 § Sbg JagdG föreskrivs följande:

”...

4. Myndigheten kan bevilja ytterligare undantag från förbuden i 103 § punkt 2 ... i den mån det inte äventyrar populationerna hos de vilda arterna i fråga och det inte finns någon annan lämplig lösning för att uppnå det eftersträlvade målet. Undantag får endast beviljas av följande skäl:

- a) Skydda andra djur och växter och bevara ... deras livsmiljöer.
- b) Förebygga allvarliga skador på gröda, boskap, skogar, fiskevatten och, i fråga om hårvilt, på annan egendom.
- c) Folkhälsa och allmän säkerhet och, i fråga om hårvilt, även andra tvingande hänsyn av stort allmänt intresse, bland annat sociala och ekonomiska hänsyn eller som har positiva konsekvenser för miljön.
- d) Forskning och utbildning.
- e) En ökning eller förflyttning av populationen hos dessa arter samt för ändamålet nödvändig uppfödning.

- f) Försäljning av ett litet antal djur (eller del av djur eller produkter framtagna från dessa djur) av fjäderviltsarter som det är tillåtet att fånga eller döda enligt punkt 1.”

49 I 34 § Sbg NSchG föreskrivs följande:

”1. Behöriga naturskyddsmyndigheter kan, på begäran, bevilja undantag från de förbud som föreskrivs i ... Tillstånd kan således endast beviljas för åtgärder som vidtas av följande hänsyn:

...

2. Dryckestillverkning.

...

3. De tillstånd som avses i första stycket beviljas under förutsättning att syftet med åtgärden inte kan uppnås på ett lämplig[t] sätt med andra medel och ingripandet inte leder till att populationerna hos de djur eller växter som finns i området skadas.”

50 I 1 § Sbg SchonzeitenVO föreskrivs följande:

”För de arter av vilt som anges nedan fastställs fredningstiderna, vilka inbegriper första och sista dagen av desamma, enligt följande:

Arter av vilt	Fredningstid
...	
Tjäder	1.6–30.4
Rackelhane	16.6–30.4
Orre	16.6–30.4
...	
Morkulla	1.1–28.2
	16.4–30.9
...”	

Delstaten Tyrolen

51 Det rör sig om följande bestämmelser: 1 § punkt 1 i tillämpningsförfordningen till Tyrolens jaktlag (Zweite Durchführungsverordnung zum Tiroler Jagdgesetz 1983, LGBl. (Tirol) 16/1995, nedan kallad DurchfVO Tiroler JagdG) och 4 § punkt 3 i

Tyrolens naturskyddsförordning (Tiroler Naturschutzverordnung 1997, LGBL (Tirol) 95/1997, nedan kallad Tiroler NSchVO).

52 I 1 § DurchfVO JagdG föreskrivs följande:

”1. Om inte annat föreskrivs, ... får följande arter av vilt endast jagas under nedan angivna perioder (jaktperioder):

...

9) Tjäder, endast jämna år, från och med den 1 maj till och med den 15 maj,

10) Orre, från och med den 10 maj till och med den 31 maj,

...”

53 I 4 § Tiroler NSchVO föreskrivs följande:

”...

2. Det är förbjudet att

- a) störa, förfölja, fånga, uppföda, inneha i levande eller dött skick, transportera, saluföra, utbjuda till försäljning, förvärva eller döda fåglar av skyddade arter.

...

3) Förbudet i punkt 2 a rör inte avlägsnande av korpar, starar och trastar från jordbruks- och skogsbruksområden eller från villaträdgårdar.”

Delstaten Vorarlberg

⁵⁴ Det rör sig om artikel 27 § punkt 1 i Vorarlbergs jaktförordning (Vorarlberger Jagdverordnung, LGBl. (Vorarlberg) 24/1995, nedan kallad Vlbjg JagdVO), i vilken följande föreskrivs:

”1) Följande fåglar får jagas under nedan angivna perioder, inbegripet första och sista dagen:

...

c) orre

11.05 – 31.05

...”

Delstaten Wien

55 Det rör sig om följande bestämmelser: 69 § punkt 1 i Wiens jaktlag (Wiener Jagdgesetz, LGBL. (Wien) 6/1948, nedan kallad Wiener JagdG) och 1 § punkt 1 i Wiens fredningsperiodsförordning (Wiener Schonzeitenverordnung, LGBL. (Wien) 26/1975, nedan kallad Wiener SchonzeitenVO).

56 I 69 § Wiener JagdG föreskrivs följande:

”1. I förordning skall med beaktande av landsplaneringens krav och principer för en god jaktvård fredningsperioder fastställas för de olika djurarter som får jagas ..., eventuellt med särbestämmelser beroende på djurens ålder och kön. Under fredningstiden får viltet inte förföljas, infångas eller dödas. Den första och den sista dagen i perioden ingår i densamma.

...”

57 I 1 § Wiener SchonzeitenVO föreskrivs följande:

”1) De djur som får jagas som nämns nedan får inte förföljas, infångas eller dödas under de fredningsperioder som anges nedan:

...

12. Morkulla, från och med den 16 april till och med den 15 oktober,

...”

Det administrativa förfarandet

58 Den 13 april 2000 sände kommissionen en formell underrättelse till Republiken Österrike angående ett antal bestämmelser i lag och förordning i denna medlemsstats delstater, där kommissionen angav att den ansåg att direktivet inte fullt och korrekt hade införlivats i nationell rätt.

59 Republiken Österrike svarade i skrivelse av den 26 juli 2000 att den hade för avsikt att ändra i vissa bestämmelser men bestred samtidigt kommissionens påstående att direktivets bestämmelser inte korrekt hade införlivats med nationell rätt.

- 60 Kommissionen avgav den 17 oktober 2003 ett motiverat yttrande i vilket Republiken Österrike anmodades att vidta nödvändiga åtgärder för att följa detsamma inom två månader. Av yttrandet framgår att kommissionen inte vidhöll vissa påståenden i den formella underrättelsen.
- 61 Republiken Österrike besvarade genom skrivelse av den 23 december 2003 det motiverade yttrandet och angav att den hade för avsikt att göra andra ändringar i lagar och förordningar enligt kommissionens synpunkter men vidhöll ett antal argument till stöd för sin ståndpunkt i svaret på meddelandet om anmärkningar.
- 62 Kommissionen beslutade därför att väcka förevarande talan.

Förfarandet vid domstolen

- 63 Kommissionen har framställt trettionio anmärkningar om fördragsbrott mot svaranden i sin ansökan.
- 64 Svaranden har i sitt svaromål medgett tretton av anmärkningarna. Svaranden har dessutom medgett att två andra anmärkningar delvis är korrekta.
- 65 Kommissionen har under förfarandet vid domstolen helt eller delvis frånträtt vissa yrkanden i talan om fördragsbrott, eftersom den anser att vissa av direktivets bestämmelser under mellantiden har införlivats korrekt i vissa delstater.

- 66 Talan rör, såsom den numera har avgränsats, emellertid fortfarande införlivandet av samma bestämmelser som avses i ansökan.

Talan

Punkter där talan om fördragsbrott inte bestrids

— Kommissionens anmärkningar

Åsidosättande av artikel 1.1 och 1.2 i direktivet i Kärnten, Niederösterreich och Steiermark

- 67 Kommissionen har anfört att det framgår av bilaga 1 rörande 1 § i Kärntens djurartskyddsförordning (Kärntner Tierartenschutzverordnung, nedan kallad KTaSchVO) att svartkråka, gråkråka, nötskrika, kaja, skata, gråsparv och klippduva [även kallad tamduva eller stadsduva] inte är skyddade arter, trots att det är fråga om vilda fåglar. Det skydd som föreskrivs i direktivet skall emellertid i princip gälla samtliga fågelarter som naturligt förekommer inom medlemsstaternas europeiska territorium.
- 68 Kommissionen har anmärkt att i enlighet med 3 § punkt 5 i Niederösterreichs förordning om skydd för vilda växter och djur (Niederösterreichische Verordnung über den Schutz wildwachsender Pflanzen und freilebender Tiere, nedan kallad Nö

NSchVO), är endast "inhemska" fågelarter helt skyddade. Vidare omfattas fem arter som ingår i denna kategori, nämligen svartkråka, gråkråka, kaja, gråsparv och klippduva, inte av det skydd som föreskrivs i direktivet.

- ⁶⁹ Kommissionen hävdar att enligt artikel 4 i Steiermarks naturskyddsförordning (Steiermärkische Naturschutzverordnung, nedan kallad StmkNSchVO) omfattas inte stare, gråsparv, klippduva och korp, inte ens när det är fråga om inhemska arter, av det skydd som föreskrivs i direktivet mellan den 1 juli och den 31 januari.

Åsidosättande av artikel 5 i direktivet i Kärnten, Niederösterreich och Steiermark

- ⁷⁰ Kommissionen har anmärkt att det framgår av bilaga 1 till KTaSchVO att svartkråka, gråkråka, nötskrika, kaja, skata, gråsparv och klippduva inte ges det skydd som föreskrivs i direktivet.

- ⁷¹ Kommissionen har anfört att i enlighet med 3 § punkt 5 Nö NSchVO är endast "inhemska" fågelarter skyddade. Fem av dessa arter, nämligen svartkråka, gråkråka, kaja, gråsparv och klippduva, omfattas inte heller av det skydd som föreskrivs i direktivet. För övrigt är det allmänna skyddet enligt 18 § punkterna 4 och 5 Nö NSchVO inte tillämpligt på dessa arter.

- 72 Kommissionen har gjort gällande att i 13 § i Steiermarks naturskyddslag (Steiermärkisches Naturschutzgesetz) föreskrivs att de fåglar som omfattas av direktivet skall ges skydd genom att en förordning antas. Emellertid har ingen förordning antagits med stöd av denna bestämmelse. Stare, gråsparv, klippduva och korp skyddas inte heller, inte ens när det är fråga om inhemska arter under tiden från och med den 1 februari till och med den 30 juni.

— Åsidosättande av artikel 7.1 i direktivet i Niederösterreich

- 73 Kommissionen har anmärkt att det framgår av 3 § punkt 5 samt av 4 § punkterna 1 och 2 Nö NSchVO att svartkråka, gråkråka, kaja och gråsparv helt är uteslutna från det skydd som föreskrivs i direktivet, och att samma sak delvis gäller nötskrika och skata. Dessa bestämmelser innebär emellertid ett åsidosättande av artikel 7.1 i direktivet, i vilken det föreskrivs att endast de arter som uppräknas i bilaga II till detsamma får jagas.

— Åsidosättande av artikel 7.4 i direktivet i Steiermark

- 74 Kommissionen har understrukt att i 49 § punkt 1 i Steiermarks jaktlag (Steiermärkisches Jagdgesetz, nedan kallad Stmk JagdG) jämförd med 1 § punkt 1 i Steiermarks jakttidsförordning (Steiermärkische Jagdzeitenverordnung) har det fastställts jakttider som inte är förenliga med direktivets bestämmelser vad avser ett antal arter, nämligen tjäder (från och med den 1 maj till och med den 31 maj, i stället för från och med den 1 oktober till och med den 28 februari), orre (från och med den 1 maj till och med den 31 maj, i stället för från och med den 21 september till

och med den 31 mars) och morkulla (från och med den 16 mars till och med den 15 april och från och med den 1 september till och med den 31 december, i stället för från och med den 11 september till och med den 19 februari).

— Åsidosättande av artikel 9.1 och 9.2 i direktivet i Steiermark

⁷⁵ Kommissionen anser att det i 62 § punkt 2 Stmk JagdG och 5 § punkt 1 Stmk NSchVO inte har tagits hänsyn till artikel 9 i direktivet, eftersom det i nämnda bestämmelser föreskrivs ett allmänt undantag från direktivets skydd vad gäller att ta bort bon och förstöra häckningsplatser för skyddade arter vad gäller villaträdgårdar och privatbostäder.

⁷⁶ Republiken Österrike har angett att behöriga instanser håller på att utarbeta införlivandeåtgärder som syftar till att anpassa samtliga nationella lagtexter till bestämmelserna i direktivet.

— Domstolens bedömning

⁷⁷ Vad gäller den punkt i kommissionens talan om fördragsbrott som rör huruvida Kärntens regler om skydd för klippduva står i överensstämmelse med artikel 5 i direktivet, anmärker domstolen att kommissionen i punkt 44 i ansökan har angett att denna art omfattas av direktivets bestämmelser, medan det i punkt 47 i ansökan anges att denna art inte ingår bland vilda fåglar.

- 78 Ansökan är således motsägelsefull på denna punkt och uppfyller därför inte de krav som anges i artikel 38.1 c i domstolens rättegångsregler. Talan kan således inte upptas till sakprövning vad rör Kärntens regler om skydd för klippduvan.
- 79 I övrigt anmärker domstolen att det följer av fast rättspraxis att förekomsten av ett fördragsbrott skall bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angetts i det motiverade yttrandet och att domstolen inte skall beakta senare förändringar (se, bland annat, dom av den 30 maj 2002 i mål C-323/01, kommissionen mot Italien, REG 2002, s. I-4711, punkt 8, och av den 27 oktober 2005 i mål C-23/05, kommissionen mot Luxemburg, REG 2005, s. I-9535, punkt 9).
- 80 Då det motiverade yttrandet delgavs republiken Österrike den 17 oktober 2003, och med hänsyn till den frist som föreskrevs däri, var svaranden skyldig att säkerställa de nationella bestämmelsernas förenlighet med direktivets bestämmelser senast den 17 december 2003.
- 81 Det framgår emellertid av Republiken Österrikes yttrande rörande grunderna för talan om fördragsbrott att denna medlemsstat medger att den på flera punkter inte har vidtagit nödvändiga åtgärder för att på ett korrekt sätt införliva direktivet med nationell rätt inom den föreskrivna tidsfristen.
- 82 Domstolen anser därför att talan om fördragsbrott skall bifallas vad avser dessa punkter, med undantag för den punkt som rör Kärntens regler om skydd för klippduvan, där talan skall avvisas.

Punkter i talan om fördragsbrott som bestrids

Åsidosättande av artikel 1.1 och 1.2 i direktivet i Burgenland och Oberösterreich

— Delstaten Burgenland

Parternas argument

- ⁸³ Kommissionen har anmärkt att, i enlighet med ordalydelsen i 16 § punkt 1 b Bgld NSchLPfG, är alla vilda fågelarter skyddade med undantag för staren, enligt de villkor som anges i 88a § Bgld JagdG. Staren är dock en skyddad art i enlighet med artikel 1 i direktivet.
- ⁸⁴ Kommissionen anser även att det i 88a § punkt 2 Bgld JagdG inte föreskrivs att regler i förordning skall följa de villkor för undantag som anges i artikel 9 i direktivet.
- ⁸⁵ Republiken Österrike har angett att staren i princip är en art som inte får jagas i Burgenland. Med hänsyn till de omfattande skador som denna fågelart vållar vinodlingar har delstatens lagstiftare emellertid ansett det nödvändigt att anta undantagsbestämmelser enligt artikel 9.1 a i direktivet. Jakt på stare är emellertid endast tillåten mellan den 15 juli och den 30 november.

- 86 Enligt denna medlemsstat måste skydd för vinodlingar, som anges som en grund för undantag i 88a § punkt 1 Bgld JagdG, anses ligga i linje med syftet med nämnda bestämmelse i direktivet. Dessutom är villkoret att det inte finns någon annan lämplig lösning uppfyllt, eftersom fågelkolonier som kan innehålla upp till 50 000 starar varje år invaderar regionens vinodlingar och eftersom det har visat sig att vanliga metoder för att skrämma bort fåglarna inte är tillräckliga.

Domstolens bedömning

- 87 Domstolen erinrar inledningsvis dels om att det framgår av artikel 1 i direktivet att direktivet syftar till bevarandet av samtliga fågelarter som naturligt förekommer inom medlemsstaternas europeiska territorium, dels om att ett effektivt fågelskydd är en typisk gränsöverskridande miljöfråga som innebär gemensamma skyldigheter för medlemsstaterna (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 juli 1987 i mål 247/85, kommissionen mot Belgien, REG 1987, s. 3029, punkt 6).
- 88 Artikel 1 i direktivet är således inte en bestämmelse som anger en programinriktning, utan innebär en tvingande rättsregel som skall införlivas med medlemsstaternas rättsordningar.
- 89 Domstolen har i detta avseende preciserat att det för införlivandet av gemenskapsbestämmelserna med nationell rätt inte krävs att dessa bestämmelser formellt och ordagrant återges i en uttrycklig, särskild bestämmelse, utan att det är tillräckligt att det föreligger en generell rättslig ram, om det därigenom på ett effektivt sätt säkerställs att direktivet tillämpas till fullo på ett tillräckligt klart och precist sätt (se bland annat dom av den 27 april 1988, kommissionen mot Frankrike, REG 1988, s. 2243, punkt 5).

- 90 Vad avser denna punkt i kommissionens talan om fördragsbrott konstaterar domstolen att staren, som är en art som omfattas av artikel 1 i direktivet, i Burgenlands lagstiftning inte omfattas av skyddet för vilda fåglar från och med den 15 juli till och med den 30 november.
- 91 Domstolen anmärker att såsom generaladvokaten har förklarat i punkt 10 i sitt förslag till avgörande är det oförenligt med artikel 1 i direktivet att för en begränsad period, vilken här är ganska lång, helt undanta en viss fågelart från det skydd som föreskrivs i nämnda artikel, och detta oavsett huruvida de omtvistade nationella bestämmelserna eventuellt är tillåtna enligt artikel 9.1 a tredje strecksatsen i direktivet.
- 92 Domstolen vill härvid tillägga att vad gäller fågeldirektivet är det särskilt viktigt att införlivandet sker på ett noggrant sätt, eftersom förvaltningen av det gemensamma arvet anförtratts respektive medlemsstat för dess territorium (se dom av den 8 juli 1987 i mål 262/85, kommissionen mot Italien, REG 1987, s. 3073, punkt 9, och av den 7 december 2000 i mål C-38/99, kommissionen mot Frankrike, REG 2000, s. I-10941, punkt 53).
- 93 Av detta följer att de bestämmelser i lagar i Burgenland som avses med denna punkt i kommissionens talan är oförenliga med artikel 1.1 och 1.2 i direktivet.
- 94 Kommissionens talan skall således bifallas på denna punkt.

— Delstaten Oberösterreich

Parternas argument

- 95 Kommissionen har anmärkt att enligt 27 § punkt 1 Oö NSchG förutsätter skyddet för vilda djur dels att en tillämpningsföreskrift antas, dels att ett antal villkor är uppfyllda. I artikel 1 i direktivet föreskrivs dock en skyldighet att skydda samtliga vilda fågelarter. Enligt 5 § punkt 2 Oö ArtenschutzVO omfattas inte heller skata, nötskrika, svartkråka och gråkråka överhuvudtaget av den skyddsordning som föreskrivs i denna bestämmelse.
- 96 Republiken Österrike har understrukt att i 27 § punkt 2 Oö NSchG föreskrivs regler om skydd för växter och djur, där hänsyn har tagits till direktivets krav.
- 97 Medlemsstaten har tillagt att i direktivet görs skillnad mellan inhemska arter och främmande arter, för vilka olika rättsverkningar gäller. Enligt artikel 11 i direktivet krävs nämligen att introduktionen av främmande arter kontrolleras i syfte att skydda den lokala florin och faunan.

Domstolens bedömning

- 98 Domstolen anmärker inledningsvis att den i punkt 22 i dom av den 8 juli 1987 i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien har förklarat att direktivets skyddsverkan skall upprätthållas vad avser samtliga fågelarter som naturligt förekommer inom medlemsstaternas europeiska territorium.

- 99 De skyddsåtgärder som medlemsstaterna är skyldiga att vidta enligt artikel 1 i direktivet måste således inte bara omfatta vilda fåglar vars naturliga livsmiljöer ligger inom denna stat, utan även de vilda fåglar vars naturliga livsmiljöer ligger inom en annan medlemsstats eller flera andra medlemsstaters territorier (se, för ett liknande resonemang, domen av den 8 juli 1987 i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien, punkt 22, och dom av den 8 februari 1996 i mål C-149/94, Vergy, REG 1996, s. I-299, punkterna 17 och 18).
- 100 Vad avser kommissionens anmärkning konstaterar domstolen att den skyddsordning som föreskrivs i 27 § punkterna 1 och 2 Oö NSchG, bland annat vad avser myndighetens behörighet att meddela tillämpningsföreskrifter i förordning, är förenad med ett antal villkor som rör de berörda arternas biologiska kännetecken. Enligt 5 § punkt 2 Oö ArtenSchutzVO omfattas inte heller ett antal arter överhuvudtaget av förordningens tillämpningsområde.
- 101 Domstolen anmärker, vad gäller Republiken Österrikes argument rörande artikel 11 i direktivet, att denna bestämmelse endast innebär en särskild skyldighet för medlemsstaterna att se till att införandet av fågelarter som inte förekommer naturligt i vilt tillstånd inom medlemsstaternas europeiska territorium inte skadar den lokala floran och faunan.
- 102 Denna artikel kan således inte anses utgöra rättslig grund för att lagstifta om undantag från den skyddsskyldighet som medlemsstaterna har enligt artikel 1 i direktivet, och som avser samtliga fågelarter som naturligt förekommer inom medlemsstaternas europeiska territorium, nämligen att i var och en av dessa stater skydda både inhemska arter och de arter som endast förekommer i de andra medlemsstaterna.
- 103 Såsom framgår av punkt 15 i dom av den 27 april 1988 i det ovannämnda målet kommissionen mot Frankrike, punkt 15, gör nämligen betydelsen av ett heltäckande

och effektivt skydd för vilda fåglar inom hela gemenskapen, oavsett var dessa uppehåller sig eller inom vilket område de förflyttar sig, att varje nationell lagstiftning enligt vilken skyddet för vilda fåglar bestäms med hänsyn till den nationella faunan är oförenlig med direktivet.

104 Av detta följer att artikel 1.1 och 1.2 i direktivet inte har införlivats på ett korrekt sätt i Oberösterreich.

105 Kommissionens talan om fördragsbrott skall således bifallas på denna punkt.

Åsidosättande av artikel 5 i direktivet i Burgenland, Kärnten och Oberösterreich

— Delstaten Burgenland

Parternas argument

106 Kommissionen hävdar att reglerna för staren i 16 § punkt 1 b Bgld NSchLPflG och 88a § Bgld JagdG inte garanterar det skydd som föreskrivs i artikel 5 i direktivet för denna art, i alla fall inte för hela året.

- 107 Kommissionen har även gjort gällande att 6 § Bgld ArtenschutzVO inte berör fiske och jakt. Denna bestämmelse tillåter således uppsåtliga ingrepp avseende skyddade arters bon och områden för häckning, vila och övervintring.
- 108 Republiken Österrike har förklarat att delstatens lagstiftare har antagit undantagsbestämmelser med hänsyn till de omfattande skador som denna art vållar vinodlingar i regionen.
- 109 Medlemsstaten har gjort gällande att denna art ges skydd i samtliga utvecklingsstadier, även som ägg. Den sista meningen i 6 § Bgld ArtenschutzVO skall inte tolkas så, att den innebär ett allmänt undantag för jakt och fiske.

Domstolens bedömning

- 110 Domstolen anmärker inledningsvis att det generella system för skydd som upprättats genom artikel 5 i direktivet enligt artikelns första mening omfattar samtliga de fågelarter som avses i artikel 1 i direktivet. Detta system innebär bland annat ett förbud mot att avsiktligt döda, fånga eller störa skyddade fågelarter.
- 111 Som domstolen har konstaterat i punkterna 90 och 91 i denna dom är det oförenligt med artikel 1 i direktivet att staren mellan den 15 juli och den 30 november inte alls omfattas av det skyddssystem som föreskrivs i direktivet.

- 112 De ingrepp som är tillåtna enligt de bestämmelser som beskrivs i punkt 106 ovan är således även de oförenliga med förbuden i artikel 5 i direktivet.
- 113 Vad avser det skäl för undantag som Republiken Österrike har åberopat anmärker domstolen att det är korrekt att syftet att hindra skador på vinodlingar i princip skulle kunna utgöra grund för undantagsbestämmelser enligt artikel 9.1 a tredje strecksatsen i direktivet.
- 114 Denna bestämmelse innebär däremot inte rättslig grund för att, ens för en begränsad tid, helt utesluta en art från det skyddssystem som föreskrivs i direktivet.
- 115 Om man helt undantar en fågelart från det skyddssystem som föreskrivs i direktivet, innebär detta nämligen en risk för att denna art utrotas, även om undantaget endast gäller för en begränsad tid. Medlemsstaterna får således endast meddela undantag från skyddssystemet för vilda fåglar om dessa undantag uppfyller kraven i artikel 9.2 i direktivet.
- 116 Vad avser skyddet för bon och områden för häckning, vila och övervintring erinrar domstolen om att de berörda föremålen och områdena omfattas av skyddet enligt artikel 5 i direktivet, särskilt punkterna b–d i nämnda artikel.
- 117 Vad avser den omtvistade lagstiftningen anmärker domstolen att det enligt 16 § punkt 4 Bgld NSchLPfLG är förbjudet att förfölja, störa, fånga, transportera, hålla fångna, skada, döda, inneha eller bortföra skyddade djur.

- 118 Domstolen konstaterar emellertid att enligt 16 § punkt 2 d i samma lag skall det i en tillämpningsförfordning anges för vilka arter det är förbjudet att ta bort, försämra eller förstöra djurens bon och områden för bobyggande, spel, häckning, vila och övervintring.
- 119 Det kan dock konstateras, såsom generaladvokaten har understrukt i punkt 26 i sitt förslag till avgörande, att punkt 2 tillsammans med punkt 4 i 16 § Bgld NSchPflG leder till att ett antal arter blir utan skydd, varför dessa bestämmelser är oförenliga med artikel 5 i direktivet.
- 120 Domstolen vill tillägga att bestämmelserna i Bgld ArtenschutzVO inte gör att denna brist kan anses ha rättats till. Förbuden i 2 § i denna förordning avser endast områden för bobyggande, häckning, vila och övervintring för ett litet antal arter, och inte samtliga skyddade arter.
- 121 Enligt ordalydelsen i 6 § i samma förordning är de åtgärder för skydd som föreskrivs i förordningen inte tillämpliga på jakt och fiske.
- 122 Sådana aktiviteter riskerar emellertid att vålla skada för de områden som är skyddade enligt artikel 5 b–d i direktivet.
- 123 Eftersom Republiken Österrike inte har anfört något argument som kan göra att lagstiftningen i fråga kan anses vara motiverad, anser domstolen att kommissionen har styrkt sin talan om fördragsbrott på denna punkt.

- ¹²⁴ Talan om fördragsbrott skall således bifallas vad avser samtliga omtvistade bestämmelser i Burgenlands lagstiftning.

— Delstaten Kärnten

Parternas argument

- ¹²⁵ Kommissionen har understrukt att 68 § punkt 1 KrntjagdG inte innebär ett korrekt införlivande av förbuden i artikel 5 a och e i direktivet. Nämda bestämmelse innehåller nämligen endast ett förbud som rör bon och häckningsområden. 51 § punkt 4a KrntjagdG innebär för övrigt inte heller en garanti för att nämnda bestämmelser i direktivet införlivas.

- ¹²⁶ Republiken Österrike hävdar att de bestämmelser i lag som är tillämpliga i Kärnten säkerställer ett förbud mot att störa häckningsplatser för frilevande fågelvilt. Det är även förbjudet att förstöra bon och reden för dessa arter eller att samla in ägg utan tillstånd.

Domstolens bedömning

- ¹²⁷ Domstolen anmärker att det enligt 68 § punkt 1 KrntjagdG föreskrivs skyddsåtgärder vad avser bon, reden, ägg och häckningsplatser för frilevande fågelvilt, men

att nämnda bestämmelse inte medför en skyldighet att se till att de fåglar som avses i artikel 1 i direktivet inte dödas, fångas eller hålls fångna, såsom krävs enligt artikel 5 a och e i direktivet.

128 Det skall även anmärkas att 51 § punkt 4a KrntjagdG inte heller garanterar att dessa bestämmelser i direktivet genomförs, eftersom nämnda regel endast föreskriver ett antal undantag från det generella skydd som följer av jaktförbudet i punkt 1 i densamma.

129 Domstolen konstaterar således att förbuden i artikel 5 a och e i direktivet, nämligen mot att döda, fånga eller inneha skyddade fåglar, inte anges i nationella bestämmelser som beskrivs i punkt 125 ovan.

130 Kommissionens talan skall således bifallas på denna punkt.

— Delstaten Oberösterreich

Parternas argument

131 Kommissionen anser att 27 § punkt 1 Oö NSchG innehåller åtgärder av programkaraktär som endast avser inhemska arter. Fullmakten att meddela förordning om skydd villkoras nämligen av att den berörda arten är ovanlig i det lokala landskapet, att populationen är hotad eller att det ligger i allmänintresset att arten bevaras.

- 132 Kommissionen har tillagt att enligt 5 § punkt 2 Oö ArtenschutzVO, omfattas skata, nötskrika, svartkråka och gråkråka överhuvudtaget inte alls av den föreskrivna skyddsordningen.
- 133 Republiken Österrike har understrukt att det i 27 § punkt 2 Oö NSchG föreskrivs skydd för växter och djur genom förordning i vilken bland annat artiklarna 5–7 och 9 i direktivet skall beaktas. Lagstiftarens syfte härvidlag kan inte på något sätt anses ha försvagats genom att det samtidigt hänvisas till 27 § punkt 1 Oö NSchG.
- 134 Medlemsstaten har tillagt att i direktivet görs skillnad mellan inhemska arter och främmande arter, för vilka olika rättsverkningar gäller. Enligt artikel 11 i direktivet krävs nämligen att introduktionen av främmande arter kontrolleras i syfte att skydda den lokala floran och faunan.

Domstolens bedömning

- 135 Domstolen vill inledningsvis erinra om att tillämpningsområdet för artikel 5 i direktivet, såsom redan förklarats i punkt 110 ovan, omfattar samtliga arter som avses i artikel 1 i detsamma. Följaktligen strider det mot direktivet att skata, nötskrika, svartkråka och gråkråka inte omfattas av artskyddet i Oberösterreich.
- 136 För övrigt strider det också mot direktivet att antalet skyddade arter begränsas enligt vissa villkor som rör biologiska kännetecken och allmänintresse.

- 137 Republiken Österrikes argument att den myndighet som är behörig att utfärda föreskrifter är skyldig att agera direktivkonformt utgör inte anledning att dra en annan slutsats. Det räcker nämligen att konstatera att de åtgärder som denna myndighet vidtar för att genomföra ett direktiv inte i sig är så klara och precisa att de uppfyller kraven på rättssäkerhet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 19 september 1996 i mål C-236/95, kommissionen mot Grekland, REG 1996, s. I-4459, punkterna 12 och 13, och av den 10 maj 2001 i mål C-144/99, kommissionen mot Nederländerna, REG 2001, s. I-3541, punkt 21).
- 138 Medlemsstatens argument rörande artikel 11 i direktivet är inte heller det övertygande. Såsom framgår av punkterna 101 och 102 ovan kan denna artikel inte anses utgöra rättslig grund för att lagstifta om undantag från den skyddsskyldighet som medlemsstaterna har enligt artikel 1 i direktivet.
- 139 Kommissionens talan skall således bifallas på denna punkt.

Åsidosättande av artikel 6.1 i direktivet i Oberösterreich

— Parternas argument

- 140 Kommissionen har hävdat att enligt 5 § punkt 2 Oö ArtenschutzVO omfattas skata, svartkråka och gråkråka inte av skyddet enligt artikel 6.1 i direktivet.

- ¹⁴¹ Republiken Österrike har angett att dessa arter inte finns med i förteckningen över fåglar som får jagas i Österrike enligt bilaga II till direktivet, trots att alla experter är eniga om att det vore lämpligt att ta upp dem bland de arter för Österrike som anges i denna bilaga.

— Domstolens bedömning

- ¹⁴² Domstolen erinrar om att det i artikel 6.1 i direktivet föreskrivs att medlemsstaterna skall förbjuda försäljning, transport för försäljning, förvaring för försäljning och salubjudande av levande eller döda fåglar, vad avser samtliga de fågelarter som avses i artikel 1.
- ¹⁴³ Domstolen konstaterar att medlemsstaten genom att undanta dessa arter från tillämpningsområdet för 5 § punkt 2 Oö ArtenschutzVO har gjort det möjligt att saluföra fåglar, för vilka ett förbud gäller enligt artikel 6.1 i direktivet.
- ¹⁴⁴ Republiken Österrikes argument att dessa fåglar borde ingå i bilaga II till direktivet saknar således relevans.
- ¹⁴⁵ Denna bilaga avser nämligen bestämmelserna i artikel 7 i direktivet, som rör arter som får jagas, och inte den skyddsordning som föreskrivs i artikel 6.1 i direktivet.

¹⁴⁶ Oavsett vilka regler som gäller för jakt är medlemsstaterna således skyldiga att se till att försäljningsförbudet i sistnämnda bestämmelse upprätthålls.

¹⁴⁷ Av det ovannämnda framgår emellertid att detta förbud inte har införlivats med Oberösterreichs lagstiftning vad avser dessa tre fågelarter.

¹⁴⁸ Talan skall därför bifallas på denna punkt.

Åsidosättande av artikel 7.1 i direktivet i Kärnten och Oberösterreich

— Delstaten Kärnten

Parternas argument

¹⁴⁹ Kommissionen hävdar att enligt 9 § punkt 2 KrntjagdVO får svartkråka, nötskrika och skata jagas från och med den 1 juli till och med den 15 mars. Denna bestämmelse strider emellertid mot direktivets bestämmelser om jakt.

- 150 Republiken Österrike har understrukt att gemenskapslagstiftaren har missat att i del 2 i bilaga II till direktivet ta upp kråkfåglar i förteckningen över arter som får jagas inom Republiken Österrikes territorium.

— Domstolens bedömning

- 151 Domstolen erinrar om att enligt artikel 7.1 och 7.3 i direktivet får de arter som uppräknas i del 2 i bilaga II till detsamma jagas i enlighet med respektive nationell lagstiftning i de där markerade medlemsstaterna.

- 152 Det är emellertid ostridigt att de arter som kommissionen har tagit upp i denna punkt i sin talan inte ingår bland de fågelarter som får jagas i Österrike enligt del 2 i nämnda bilaga.

- 153 Att föreskriva en jaktperiod för dessa arter strider således mot artikel 7.1 i direktivet.

- 154 Domstolen vill tillägga att Republiken Österrikes påstående att gemenskapslagstiftaren har gjort ett misstag vad gäller innehållet i del 2 i bilaga II till direktivet och argumentet att Republiken Österrike har försökt att se till att de berörda arterna skall tas med i förteckningen över arter som får jagas i denna medlemsstat saknar relevans för frågan huruvida kommissionens talan skall bifallas på denna punkt.

155 Av detta följer att artikel 7.1 inte har införlivats på ett korrekt sätt i Kärnten.

156 Kommissionens talan skall därför bifallas på denna punkt.

— Delstaten Oberösterreich

Parternas argument

157 Kommissionen har anmärkt att enligt ordalydelsen i 5 § punkt 2 Oö ArtenschutzVO, ingår skata, nötskrika, svartkråka och gråkråka inte bland de skyddade arterna. Denna bestämmelse utgör emellertid ett undantag från artikel 7.1 i direktivet, enligt vilken endast de arter som anges i del 2 i bilaga II får jagas i Österrike.

158 Republiken Österrike har hänvisat till sina argument rörande hur samma bestämmelse i direktivet har genomförts i Kärnten (se punkt 150 ovan).

159 Medlemsstaten har också gjort gällande att i vilket fall som helst tillämpas denna lagstiftning direktivkonformt.

Domstolens bedömning

- ¹⁶⁰ Domstolen hänvisar till sin bedömning i punkt 154 ovan vad avser vilken relevans del 2 i bilaga II till direktivet har för hur artikel 7.1 i direktivet skall tillämpas i Österrike.
- ¹⁶¹ Av detta följer att 5 § punkt 2 Oö ArtenschutzVO skall anses strida mot nämnda bestämmelse i direktivet.
- ¹⁶² Vad avser Republiken Österrikes argument om direktivkonform tillämpning, räcker det att erinra om att enbart förvaltningspraxis, som kan ändras av myndigheten efter eget gottfinnande och som inte offentliggörs i tillräcklig utsträckning, inte kan anses utgöra ett giltigt genomförande av de skyldigheter som medlemsstaterna har vid införlivandet av ett direktiv (se, för ett liknande resonemang, dom av den 13 mars 1997 i mål C-197/96, kommissionen mot Frankrike, REG 1997, s. I-1489, punkt 14, av den 9 mars 2000 i mål C-358/98, kommissionen mot Italien, REG 2000, s. I-1255, punkt 17, och av den 10 mars 2005 i mål C-33/03, kommissionen mot Förenade kungariket, REG 2005, s. I-1865, punkt 25).
- ¹⁶³ Kommissionens talan skall därför bifallas på denna punkt.

Åsidosättande av artikel 7.4 i direktivet i Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg, Tyrolen, Vorarlberg och Wien

— Delstaten Burgenland

Parternas argument

¹⁶⁴ Kommissionen har angett att enligt 88b § punkt 2 Bgld JagdG får morkulla jagas från och med den 1 mars till och med den 15 april genom jakt på morkullesträck. Dessutom avviker de skyddsperioder som har fastställts i 76 § Bgld JagdVO från kraven i artikel 7.4 i direktivet vad avser ringduva (skyddad från och med den 16 april till och med den 30 juni, trots att den enligt kommissionen borde vara skyddad från och med den 1 februari till och med den 31 augusti), turkduva (skyddad från och med den 16 april till och med den 30 juni, i stället för från och med den 1 mars till och med den 20 oktober), turturduva (skyddad från och med den 1 november till och med den 30 juni, i stället för från och med den 11 april till och med den 31 augusti) och morkulla (skyddad från och med den 1 januari till och med den 28 februari, och från och med den 16 april till och med den 30 september, i stället för från och med den 20 februari till och med den 10 september).

¹⁶⁵ Republiken Österrike har anmärkt att skyddsperioderna har fastställts i 76 § Bgld JagdVO med beaktande av regionens klimatförhållanden. Eftersom jakten är selektiv i Burgenland, störs hönorna, bland annat av arten morkulla, inte heller i något stadium av häckningen. Vidare tar de föreskrivna skyddsperioderna hänsyn till villkoren för undantag enligt artikel 9 i direktivet. Slutligen innebär omständigheten att endast tuppar av denna art får jagas att det är fråga om en åtgärd som är förenlig med nämnda artikel 9.

Domstolens bedömning

- ¹⁶⁶ Domstolen anmärker att kommissionen i sin ansökan har beskrivit jaktperioder för morkulla, ringduva, turkduva och turturduva som väsentligt skiljer sig från de jaktperioder som anges i de omtvistade nationella bestämmelserna.
- ¹⁶⁷ Jaktperioderna skiljer sig nämligen inte bara åt vad gäller skyddsperiodernas sammanlagda längd, utan också vad gäller när perioderna börjar och slutar.
- ¹⁶⁸ Domstolen anmärker vad gäller sin bedömning av kommissionens talan på denna punkt att skyddsperioder enligt artikel 7.4 i direktivet skall fastställas med hänsyn till beprövad vetenskap vad gäller fågellivet (se bland annat dom av den 17 januari 1991 i mål C-157/89, kommissionen mot Italien, REG 1991, s. I-57, punkterna 15, 19 och 24).
- ¹⁶⁹ Ansökan innehåller emellertid inga uppgifter som styrker att de skyddsperioder som kommissionen har fastställt överensstämmer med de referenspunkter som anges i artikel 7.4 i direktivet, såsom principerna om ett förnuftigt utnyttjande och en ekologiskt balanserad kontroll av de berörda fågelarterna.
- ¹⁷⁰ Domstolen vill tillägga att kommissionen har än större anledning att inkomma med uppgifter om sådana vetenskapliga överväganden, eftersom Republiken Österrike har angett att jaktperioderna i Burgenland har fastställts med beaktande av regionens speciella klimatförhållanden.

- 171 I detta sammanhang ankommer det på kommissionen att ange lämpliga vetenskapliga uppgifter som visar att de omtvistade jaktreglerna strider mot artikel 7.4 i direktivet.
- 172 Talan kan inte bifallas på denna punkt, då några sådana uppgifter inte har presenterats.

— Delstaten Kärnten

Parternas argument

- 173 Kommissionen har för det första angett att det i 9 § punkt 2 KrntjagdVO, för ett antal arter, har fastställts jaktperioder som inbegriper häckningens och uppfödningssäsongens olika stadier, utan att det anges tillräckligt stöd för att detta skulle överensstämma med villkoren för undantag enligt artikel 9 i direktivet. De arter som berörs är tjäder (för vilken jakt är tillåten från och med den 10 maj till och med den 31 maj, trots att jakt enligt kommissionen endast borde vara tillåten från och med den 1 oktober till och med den 28 februari), orre (för vilken jakt är tillåten från och med den 10 maj till och med den 31 maj, i stället för från och med den 21 september till och med den 31 mars), morkulla (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 september till och med den 31 december och från och med den 16 mars till och med den 10 april, i stället för från och med den 11 september till och med den 19 februari), sothöna (för vilken jakt är tillåten från och med den 16 augusti till och med den 31 januari, i stället för från och med den 21 september till och med den 10 mars), ringduva (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 augusti till och med den 31 december och från och med den 16 mars till och med den 10 april, i stället för från och med den 1 september till och med den 31 januari) och turkduva (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 augusti till och med den 31 december och från och med den 16 mars till och med den 10 april, i stället för från och med den 21 oktober till och med den 20 februari).

- 174 Vad särskilt avser vårjakten har kommissionen för det andra anført att de jaktperioder som har fastställts inbegriper speltiden för tjäder, orre och morkulla.
- 175 På denna punkt har kommissionen gjort gällande att det inte går att skilja på detta stadium av häckningen och tiden för bobyggande, parning och ungarnas uppfödning. Enligt kommissionen strider den nationella bestämmelse som avses i punkt 173 i denna dom således mot artikel 7.4 i direktivet.
- 176 Kommissionen har understrukt att speltiden ingår i perioden för bobyggande, häckning och ungarnas uppfödning. Omständigheten att denna fas föregår själva parningen innebär inte att denna tid inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 7.4 i direktivet vad avser de berörda arterna.
- 177 Kommissionen har för det tredje understrukt att det i 3 § KrntjagdG, som reglerar villkoren för att godkänna jaktplaner, inte hänvisas till villkoren och kriterierna för undantag enligt artikel 9 i direktivet.
- 178 Republiken Österrike har medgett att de jaktperioder som har fastställts i Kärnten strider mot direktivet vad avser sothöna, ringduva och turkduva.

- 179 Denna medlemsstat anser emellertid att jakt på tuppar från arterna tjäder, orre och morkulla på spelplatserna ligger utanför perioden för bobyggande, parning, värpning och ungarnas uppfödning. Fåglar från dessa arter parar sig nämligen på andra platser än spelplatserna. Dessutom är dessa bestämmelser så restriktiva att det säkerställs att endast ett litet antal hannar dödas och att honorna skyddas under värpningen.
- 180 Medlemsstaten har understrukit att 51 § punkt 2 KrntjagdG, som innehåller jaktregler, uppfyller skyddskraven enligt artikel 7.4 i direktivet. Jaktprioderna har nämligen avgränsats så, att selektiv jakt på frilevande fågelvilt, avseende få exemplar och under sträng kontroll, är möjlig om det inte finns någon annan lämplig lösning och denna jakt inte gör att det blir svårare att bevara de berörda populationerna.
- 181 Republiken Österrike har preciserat att jakt på tjäder, orre och morkulla regleras i jaktplaner som är förenliga med direktivet. Jakt på dessa arter tillåts nämligen på grundval av en precis kartläggning av populationen för varje jaktområde, och varje jaktplan godkänns individuellt för ett antal exemplar. Vidare beviljas jakträttsinnehavarna dessa tillstånd genom förvaltningsbeslut.
- 182 Medlemsstaten har även anfört att eftersom bestämmelserna om kontroll över populationerna, de individuellt beslutade jaktplanerna och skyttesäsongen är så strikta, avskjuts endast ett litet antal tuppar från arterna i fråga.
- 183 Medlemsstaten har slutligen understrukit att ett generellt jaktförbud för dessa arter under speltiden skulle leda till att jägarna förlorade intresset för dessa arter av

frilevande fågelvilt och att de skulle upphöra att bevara livsmiljöerna för dessa arter. Detta skulle leda till omedelbara konsekvenser för populationen av dessa arter, vilka alla har behov av livsmiljöer av ett särskilt slag, nämligen våtmarksskogar, som har blivit alltmer ovanliga.

Domstolens bedömning

184 Eftersom svaranden har medgett att de jaktperioder som har fastställts i Kärnten för sothöna, ringduva och turkduva strider mot direktivet, skall talan bifallas vad avser dessa arter.

185 Vad avser morkullan skall det anmärkas att jakt inte bara är tillåten från slutet av sommaren till början av vintern, närmare bestämt från och med den 1 september till och med den 31 december, utan även från slutet av vintern till början av våren, närmare bestämt från och med den 16 mars till och med den 10 april. Jaktperioden omfattar således nästan fem månader.

186 En så omfattande jaktperiod kan aldrig anses omfattas av tillämpningsområdet för artikel 9 i direktivet.

187 En så omfattande jakt är nämligen till sin art och omfattning oförenlig med direktivets skyddsändamål.

188 Eftersom svaranden inte har hänvisat till något skäl till undantag som anges i artikel 9 i direktivet som stöd för jaktreglerna i fråga, anser domstolen att kommissionen har styrkt sin talan om fördragsbrott även på denna punkt.

189 För tjäder och orre tillåts däremot endast vårjakt.

190 Denna jaktperiod omfattar emellertid även de berörda arternas speltid.

191 Domstolen måste därför avgöra huruvida denna period omfattas av förbuden i artikel 7.4 i direktivet.

192 Härvid anmärker domstolen att det skydd som föreskrivs i denna bestämmelse har formulerats svepande, med hänvisning till de berörda arternas biologiska egenheter, genom att skyddet, förutom perioden för bobyggande, omfattar häckningens olika stadier och ungarnas uppfödning.

193 En sådan omfattande definition är nämligen den enda som svarar mot syftet med artikel 7.4 i direktivet, vilket, såsom domstolen redan har förklarat, är att säkerställa ett fullständigt skydd under de perioder då de vilda fåglarnas överlevnad är särskilt hotad (se dom av den 17 januari 1991 i det ovannämnda målet kommissionen mot Italien, punkt 14, och av den 19 januari 1994 i mål C-435/92, Association pour la protection des animaux sauvages m.fl., REG 1994, s. I-67, punkt 9). Denna rättspraxis bygger nämligen på övervägandet att varje ingrepp under den tid som berör fåglarnas häckning kan påverka densamma, även om endast en del av populationen berörs.

- 194 Precis så är fallet med speltiden, eftersom berörda arter då är särskilt utsatta och sårbara.
- 195 Domstolen drar därför slutsatsen att speltiden omfattas av den period under vilken det enligt artikel 7.4 i direktivet i princip är förbjudet att överhuvudtaget ägna sig åt jakt.
- 196 Vad avser frågan huruvida undantagen enligt artikel 9 i direktivet är tillämpliga i de situationer som omfattas av de särskilda skyddskraven enligt artikel 7.4 i direktivet, erinrar domstolen om att den i dom av den 16 oktober 2003 i mål C-182/02, *Ligue pour la protection des oiseaux m.fl.* (REG 2003, s. I-12105), punkt 9, förklarat att artikel 9.1 c i direktivet tillåter att medlemsstaterna medger fångst, hållande i fångenskap eller annan förnuftig användning av fåglar under de tidsperioder som avses i artikel 7.4 i direktivet, under vilka de vilda fåglarnas överlevnad är särskilt hotad, under förutsättning att övriga villkor i artikel 9 är uppfyllda.
- 197 Jakt på vilda fåglar i rekreationssyfte under de perioder som avses i artikel 7.4 i direktivet kan således anses utgöra "förnuftig användning", i den mening som avses i artikel 9.1 c i direktivet, under förutsättning att villkoren i artikel 9.2 i direktivet är uppfyllda (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet *Ligue pour la protection des oiseaux m.fl.*, punkt 11).
- 198 Den nationella myndighet som fattar beslutet har emellertid bevisbördan för att nödvändiga förutsättningar föreligger för varje undantag (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 december 2005 i mål C-344/03, *kommissionen mot Finland*, REG 2005, s. I-11033, punkterna 39 och 60, och av den 8 juni 2006 i mål C-60/05, *WWF Italia m.fl.*, REG 2006, s. I-5083, punkt 34).

- 199 Vad avser frågan huruvida jaktreglerna i artikel 51.2 i KrntjagdG är förenliga med artikel 9.1 c i direktivet, särskilt vad avser kravet att den avskjutning som sker genom undantag endast får avse ett "litet antal", erinrar domstolen om att medlemsstaterna åläggs att, när de införlivar denna bestämmelse och när de tillämpar möjligheten till undantag avseende alla skyddade arter, säkerställa att antalet beviljade jakttillstånd inte överstiger ett tak, som överensstämmer med det villkor om "litet antal" som anges i artikeln, eftersom detta tak skall fastställas på grundval av strängt vetenskapliga uppgifter (se domen i det ovannämnda målet WWF Italia m.fl., punkt 29).
- 200 Domstolen konstaterar härvid att även om svaranden har rätt i att jakt på tjäder och orre regleras i generella jaktplaner, preciserar dock inte de omtvistade bestämmelserna hur begreppet "litet antal" artikel 9.1 c i direktivet skall förstås i detta sammanhang.
- 201 Ett gemenskapsrättskonformt genomförande av direktivet förutsätter dock att de myndigheter som är behöriga att bevilja undantagsjakt på en viss fågelart kan stödja sig på omständigheter som är tillräckligt klara i förhållande till de kvantitativa taken när de fattar sina beslut (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet WWF Italia m.fl., punkt 36).
- 202 De omtvistade jaktreglerna strider således mot artikel 9.1 c i direktivet.
- 203 Det skall tilläggas att Republiken Österrike har medgett att arterna i fråga även förekommer i de berörda områdena under hösten och vintern, men preciserat att det är svårare att jaga under denna tid. Denna omständighet saknar emellertid relevans med avseende på det rättsliga skydd som har upprättats genom direktivet.

204 Mot denna bakgrund strider reglerna i artikel 51.2 i KrntjagdG även mot inledningen till artikel 9.1 i direktivet, där det anges att undantag från bestämmelserna om skydd för fåglar endast får meddelas om det inte finns någon annan lämplig lösning (se, för ett liknande resonemang, dom av den 9 juni 2005 i mål C-135/04, kommissionen mot Spanien, REG 2005, s. I-5261, punkt 18).

205 Domstolen anmärker slutligen, vad avser Republiken Österrikes argument om att det är nödvändigt att tillåta jakt på tjäder och orre för att uppmuntra jägare att bevara och underhålla dessa fåglars livsmiljöer, att även om det är korrekt att skydd för florán ingår bland skälen för undantag enligt artikel 9.1 a fjärde strecksatsen i direktivet, måste man samtidigt konstatera att skydd för dessa livsmiljöer kan säkerställas oberoende av om jakt får ske (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Finland, punkterna 35 och 40).

206 Såsom generaladvokaten har anmärkt i punkt 61 i sitt förslag till avgörande är medlemsstaterna för övrigt skyldiga att upprätthålla detta skydd enligt artikel 4 i direktivet, både inom och utom de särskilda fågelskyddsområdena.

207 Republiken Österrikes argument är således helt grundlösa.

208 Domstolen konstaterar därför att jaktreglerna i Kärnten strider mot direktivet vad avser samtliga arter som avses i denna punkt av talan.

209 Kommissionens talan skall således bifallas på denna punkt.

— Delstaten Niederösterreich

Parternas argument

- 210 Kommissionen har gjort gällande att det i 22 § Nö JagdVO för ett antal arter har fastställts jaktperioder som inbegriper tiden för bobyggande, häckningens olika stadier och ungarnas uppfödning för de berörda arterna. Det rör sig om tjäder (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 maj till och med den 31 maj jämna år, trots att jakt enligt kommissionen endast borde vara tillåten från och med den 1 oktober till och med den 28 februari), orre (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 maj till och med den 31 maj udda år, i stället för från och med den 21 september till och med den 31 mars), rackelhane (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 januari till och med den 31 december, i stället för från och med den 1 oktober till och med den 28 mars), morkulla (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 september till och med den 31 december och från och med den 1 mars till och med den 15 april, i stället för från och med den 11 september till och med den 19 februari) och ringduva (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 augusti till och med den 31 januari, i stället för från och med den 1 september till och med den 31 januari).
- 211 Republiken Österrike har medgett att första jaktdagen för höstjakten på ringduva borde ha fastställts till den 1 september, såsom kommissionen har hävdad.
- 212 Vad avser reglerna om jakt på tjäder, orre och morkulla, hänvisar medlemsstaten till sina argument rörande genomförande av artikel 7.4 i direktivet i Kärnten (se punkterna 179–183 ovan).
- 213 Medlemsstaten har erinrat om att perioden för vårjakt omfattar speltiden, vilken föregår perioderna för bobyggande, värpning och ungarnas uppfödning. Följaktligen är det särskilda skyddet enligt artikel 7.4 i direktivet inte tillämpligt.

- 214 Enligt Republiken Österrikes mening kan frågan om jaktperioderna för rackelhane inte prövas i förevarande mål, eftersom denna art inte omnämns i det administrativa förfarandet.
- 215 Medlemsstaten hävdar för övrigt att tupparna av denna art är mycket större än orrtupparna och därför stör orrtupparna under spelet.

Domstolens bedömning

- 216 Eftersom svaranden har medgett fördragsbrott vad avser jaktperioden för ringduva, skall talan bifallas på denna punkt.
- 217 Vad avser rackelhane skall det anmärkas att denna fågel är en korsning av två arter och därför, oavsett huruvida denna fågel kan anses utgöra en helt egen art i biologisk mening, i vilket fall som helst skiljer sig från tjädern och orren.
- 218 Delstaten Niederösterreichs bestämmelser om jakt på rackelhane borde således enligt domstolens rättspraxis ha omnämnts i den formella underrättelsen, eftersom denna underrättelse avgör vad som ingår i tvisteföremålet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 april 2006 i mål C-441/02, kommissionen mot Tyskland, REG 2006, s. I-3449, punkterna 59 och 60, och av den 30 januari 2007 i mål C-150/04, kommissionen mot Danmark, REG 2007, s. I-1163, punkterna 66 och 67).

219 Kommissionens talan skall därför avvisas på denna punkt.

220 Vad avser frågan huruvida morkullan har getts otillräckligt skydd anmärker domstolen att för denna art är jakt tillåten från och med den 1 mars till och med den 15 april och från slutet av sommaren till början av vintern.

221 Eftersom jakt på denna art enligt 22 § Nö Jagd Vo är tillåten under mer än fem månader, utsätts den berörda populationen för ett för stort jakttryck.

222 Såsom framgår av punkterna 186 och 187 ovan kan emellertid regler av det slag som här är i fråga aldrig omfattas av tillämpningsområdet för artikel 9 i direktivet.

223 Vad avser tjäder och orre skall det erinras om att vårjakten, såsom framgår av punkterna 194 och 195 ovan, omfattar speltiden för dessa arter, och denna tid ingår i den period för vilken artikel 7.4 i direktivet kräver särskilda skyddsåtgärder.

224 Även om det är korrekt att det för dessa två arter inte föreskrivs någon höstjakt, och vårjakt endast får ske vartannat år, har Republiken Österrike emellertid inte anfört några konkreta uppgifter om på vilket sätt den anser sig ha säkerställt att artikel 9.1 c i direktivet efterlevs, särskilt vad avser att endast ett "litet antal" fåglar får dödas.

225 Såsom framgår av punkterna 199 och 201 ovan ankommer det dock på den berörda medlemsstatens myndigheter att med tillräcklig juridisk precision och på grundval av ostridiga vetenskapliga observationer fastställa att maximiantalet aldrig överskrids och att de berörda arterna således ges ett fullständigt skydd (se, för ett liknande resonemang, även dom av den 9 december 2004 i mål C-79/03, kommissionen mot Spanien, REG 2004, s. I-11619, punk 41).

226 De omtvistade bestämmelserna innehåller emellertid inga sådana preciseringar.

227 Kommissionens talan skall därför bifallas på denna punkt vad avser samtliga berörda arter utom rackelhane, för vilken talan skall avvisas.

— Delstaten Oberösterreich

Parternas argument

228 Kommissionen anmärker att enligt 1 § punkt 1 Oö SchonzeitenVO är jakt tillåten under perioden för bobyggande, häckningens olika stadier och ungarnas uppfödning, vad avser dels tuppar från arterna tjäder (jakt är tillåten från och med den 1 maj till och med den 31 maj, trots att jakt enligt kommissionen endast borde vara tillåten från och med den 1 oktober till och med den 28 februari), orre (jakt är tillåten från och med den 1 maj till och med den 31 maj, i stället för från och med den 21 september till och med den 31 mars) och rackelhane (jakt är tillåten från och med den 1 maj till och med den 31 maj, i stället för från och med den 1 oktober till och med den 28 mars), dels morkulla (jakt är tillåten från och med den 1 oktober till och med den 30 april, i stället för från och med den 11 september till och med den 19 februari).

- 229 Republiken Österrike har understrukt att vårjakt på tjäder, orre och rackelhane omfattar speltiden och således inte omfattas av tillämpningsområdet för artikel 7.4 i direktivet.
- 230 Medlemsstaten hänvisar härvid till sina argument rörande jaktbestämmelserna i delstaten Kärnten (se punkterna 179–183 ovan).
- 231 Österrike har vad avser morkulla anmärkt att de föreskrivna jaktperioderna skiljer sig från direktivet endast vad avser tuppar, som i själva verket endast jagas under speltiden. Hönorna störs således inte under något av häckningens olika stadier. Arten har dessutom biologiska egenheter som garanterar att denna jaktordning är förenlig med ett rimligt utnyttjande och en balanserad reglering av de berörda populationerna.

Domstolens bedömning

- 232 Vad avser frågan om skydd för tjäder och orre erinrar domstolen om att den jaktperiod som har fastställts för dessa två arter i Oberösterreich, såsom anges i punkterna 194 och 195 ovan, omfattar en period som borde omfattas av det särskilda skyddet enligt artikel 7.4 i direktivet.
- 233 Även om det är korrekt att endast vårjakt är tillåten för nämnda arter, har Republiken Österrike inte anfört några uppgifter som visar att denna ordning

uppfyller kraven i artikel 9.1 c i direktivet, såsom dessa har förklarats i rättspraxis (se punkterna 199 och 201 ovan). Domstolen anmärker särskilt att den omtvistade lagstiftningen inte preciserar hur denna ordning garanterar att djur endast dödas i "mindre antal".

234 Vad avser frågan om reglerna om jakt på rackelhane, som är en korsning av tjäder och orre, skall det anmärkas att i enlighet med ordalydelsen i artikel 1 i direktivet syftar direktivet till bevarande av samtliga fågelarter som naturligt förekommer inom medlemsstaternas europeiska territorium, på vilket fördraget tillämpas.

235 Domstolen anmärker härvid, såsom generaladvokaten har understrukt i punkt 93 i sitt förslag till avgörande, att en art i biologisk mening är en samling individer som bildar en fortplantningsgemenskap.

236 Republiken Österrike har dock i sitt svaromål hävdad att varken rackelhanetuppar eller rackelhanehonor kan få avkomlingar, utan att kommissionen har vänt sig mot detta påstående.

237 Kommissionen har således inte styrkt att rackelhanen ingår i en fortplantningsgemenskap, så att den kan anses utgöra en verklig art och därför omfattas av direktivets tillämpningsområde.

238 Talan kan således inte bifallas vad gäller reglerna för jakt på rackelhane i Oberösterreich.

- 239 Vad gäller frågan om jakt på morkulla konstaterar domstolen att denna art får jagas inte bara under våren utan även under hösten och vintern.
- 240 En sådan ordning strider, såsom framgår av punkterna 186 och 187 ovan, mot direktivets skyddskrav, på grund av jaktperiodernas omfattning, och kan inte rättfärdigas med stöd av artikel 9 i direktivet.
- 241 Vad avser Republiken Österrikes åtskillnad mellan tuppar och hönor av denna art anmärker domstolen att bestämmelserna i direktivet om skydd för vilda fåglar inte innehåller något rättsligt stöd för en sådan åtskillnad.
- 242 Kommissionens talan skall således bifallas vad gäller gällande jaktregler i Oberösterreich för samtliga arter som avses, med undantag för rackelhanen.

— Delstaten Salzburg

Parternas argument

- 243 Kommissionen har anfört att det framgår av 54 § punkt 1 Sbg JagdG jämförd med 1 § Sbg SchonzeitenVO att för vissa arter är jakt tillåten under perioden för bobyggande, häckning eller ungarnas uppfödning, det vill säga de perioder som jakt i

princip är förbjuden, trots att de villkor och kriterier för undantag som anges i artikel 9 i direktivet inte är uppfyllda. Det rör sig om tjäder (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 maj till och med den 31 maj, trots att jakt enligt kommissionen endast borde vara tillåten från och med den 1 oktober till och med den 28 februari), orre (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 maj till och med den 15 juni, i stället för från och med den 21 september till och med den 31 mars), rackelhane (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 maj till och med den 15 juni, i stället för från och med den 1 oktober till och med den 28 mars) och morkulla (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 mars till och med den 15 april, och från och med den 1 oktober till och med den 31 december, i stället för från och med den 11 september till och med den 19 februari).

244 Kommissionen noterar att i 60 § punkt 3 a Sbg JagdG fastställs endast ett minimiantal och, i förekommande fall, en högsta tillåtna tilldelning. Det är således omöjligt att avgöra huruvida undantagen överensstämmer med kraven i artikel 9 i direktivet när jaktplaner antas.

245 Vad avser jakt på tjäder, orre och rackelhane under speltiden hänvisar Republiken Österrike i huvudsak till sina argument rörande skyddsordningen för dessa arter i Kärnten (se punkterna 179–183 ovan).

246 Medlemsstaten har förklarat att när de behöriga myndigheterna antar en förordning rörande jaktplaner skall de beakta de villkor och kriterier som gäller för undantag från direktivets förbud, i enlighet med artikel 9.1 och 9.2 i direktivet.

247 Medlemsstaten har preciserat att i enlighet med ordalydelsen i 60 § punkt 3a Sbg JagdG skall högsta tillåtna tilldelning bestämmas så, att det i delstaten skapas eller bevaras en population av den berörda fågelarten i enlighet med de principer som anges i 3 § Sbg JagdG. Förordningen om jaktplaner antas således med stöd av

detaljerade uppgifter om registrerade skador och rapporter och uppskattningar rörande populationerna av de berörda arterna. De antal som anges i nämnda förordning skall förstås som maximiantal.

- 248 Republiken Österrike har tillagt att de tillåtna ingreppen endast rör de fågelarter som avses i 59 § punkt 1 Sbg JagdG, det vill säga de arter som inte uppräknas som arter som får jagas i Österrike i bilaga II till direktivet. Ingen jaktplan har emellertid upprättats, trots att nämnda fågelarter omfattas av det generella jaktförbudet. Jakt på dessa fåglar kan endast i vissa fall tillåtas med stöd av 104 § punkt 4 Sbg JagdG, och detta endast utanför de skyddsperioder som anges i direktivet.

Domstolens bedömning

- 249 Såsom framgår av punkterna 186 och 187 ovan kan beslutet att förutom höstjakt även tillåta vårjakt på morkulla inte rättfärdigas med stöd av artikel 9.1 c i direktivet.
- 250 Vad avser frågan huruvida denna bestämmelses villkor och kriterier för undantag är uppfyllda vad gäller jakt på tjäder och orre, för vilka endast vårjakt är tillåten, konstaterar domstolen att 59 § punkt 1 Sbg JagdG endast är tillämplig på arter som inte uppräknas som arter som får jagas i Österrike i bilaga II till direktivet.
- 251 Tjäder och orre omnämns dock i denna bilaga till direktivet. Dessa två arter kan således inte ingå i jaktplanen.

- 252 Vad avser frågan huruvida jakt på dessa arter kan rättfärdigas enligt artikel 9 i direktivet, konstaterar domstolen att svaranden inte har styrkt att delstaten Salzburgs lagstiftning uppfyller villkoren för undantag enligt artikel 9.1 c i direktivet.
- 253 Enligt 59 § punkt 1 Sbg JagdG ges en myndighet nämligen behörighet att besluta om en jaktplan genom förordning utan att denna behörighet omgärdas av tvingande regler om maximiantal.
- 254 Talan skall således bifallas vad avser den lagstiftning som gäller för jakt på morkulla, tjäder och orre.
- 255 Vad avser delstaten Salzburgs bestämmelser om jakt på rackelhane, erinrar domstolen om att den i punkterna 234–237 ovan har funnit att det inte har styrkts att denna art omfattas av direktivets tillämpningsområde.
- 256 Talan skall således ogillas vad gäller frågan om jakt på rackelhane i Salzburg.
- 257 Av det ovanstående följer att talan skall bifallas vad avser delstaten Salzburgs jaktlagstiftning för samtliga berörda arter utom rackelhane.

— Delstaten Tyrolen

Parternas argument

- 258 Kommissionen har anmärkt att det i 1 § punkt 1 DurchfVO Tiroler JagdG har fastställts jaktperioder som gör intrång på perioderna för bobyggande, häckning eller ungarnas uppfödning vad avser tjäder (för vilken jakt är tillåten från och med den 1 maj till och med den 15 maj udda år, trots att jakt enligt kommissionen endast borde vara tillåten från och med den 1 oktober till och med den 28 februari) och orre (för vilken jakt är tillåten från och med den 10 maj till och med den 31 maj, i stället för från och med den 21 september till och med den 31 mars) och alltså avviker från vad som har bestämts i artikel 7.4 i direktivet.
- 259 Kommissionen har understrukt att eftersom jakt på tjäder och orre, vilka är särskilt hotade arter i Österrike, endast bör äga rum undantagsvis enligt artikel 9 i direktivet, är det synnerligen viktigt att se till att villkoren och kriterierna för undantag i denna bestämmelse iakttas.
- 260 Republiken Österrike har hänvisat till sina argument om bestämmelserna om vårjakt på dessa arter, nämligen att jakten endast är tillåten under speltiden (se punkterna 179–183 ovan).
- 261 Medlemsstaten har även understrukt att det är svårt att jaga i Tyrolen under hösten eller vintern och att populationerna av dessa arter i vilket fall som helst inte är hotade i denna region.

Domstolens bedömning

- 262 Vad avser frågan hur omfattande skyddet enligt artikel 7.4 i direktivet är, erinrar domstolen om att detta skydd omfattar speltiden för tjäder och orre, såsom framgår av punkterna 194 och 195 ovan.
- 263 Domstolen anmärker, vad gäller Republiken Österrikes argument att det är svårt att jaga i Tyrolen under hösten och vintern, att sådana överväganden inte kan utgöra grund för undantag enligt artikel 9 i direktivet.
- 264 Talan skall således bifallas vad avser jaktperioderna för tjäder och orre, såsom dessa har fastställts i 1 § punkt 1 DurchfVO Tiroler JagdG.

— Delstaten Vorarlberg

Parternas argument

- 265 Kommissionen har anmärkt att den jaktperiod som fastställts i 27 § punkt 1 VlbG JagdVO strider mot kraven i artikel 7.4 i direktivet vad avser orre. Jaktperioden omfattar tiden från och med den 11 maj till och med den 31 maj, trots att jakt enligt kommissionen endast borde vara tillåten från och med den 21 september till och med den 31 mars. Jaktperioden omfattar således den berörda artens speltid.

- ²⁶⁶ Republiken Österrike har anmärkt att de jaktperioder som fastställts för olika arter av frilevande fågelvilt i VlbG JagdVO – med undantag för orren – är förenliga med direktivets bestämmelser. Österrike hänvisar härvid till sina argument vad avser genomförande av direktivet i Kärnten (se punkterna 179–183 ovan).

Domstolens bedömning

- ²⁶⁷ Domstolen konstaterar att Republiken Österrike, såsom framgår av punkterna 194 och 195 ovan, inte har styrkt att de bestämmelser som här är i fråga uppfyller villkoren och kriterierna för undantag enligt artikel 9 i direktivet vad avser de särskilda skyddskraven enligt artikel 7.4 i detsamma.
- ²⁶⁸ Kommissionens talan skall således bifallas vad avser den jaktperiod för orre som har fastställts i 27 § punkt 1 VlbG JagdVO.

— Delstaten Wien

Parternas argument

- ²⁶⁹ Kommissionen har anfört att det i 69 § Wiener JagdG jämförd med 1 § punkt 1 Wiener SchonzeitenVO fastställts en jaktperiod för morkulla som gör intrång på

perioderna för bobyggande, häckning och ungarnas uppfödning, vilka i princip omfattas av förbudet enligt artikel 7.4 i direktivet, utan att det hänvisas till relevanta grunder för undantag enligt artikel 9 i direktivet.

- 270 Republiken Österrike har hävdats att jaktbestämmelserna i fråga uppfyller kraven för undantag enligt artikel 9.1 c i direktivet.

Domstolens bedömning

- 271 Domstolen anmärker med hänsyn till vad som anges i punkt 198 ovan att Republiken Österrike vad avser delstaten Wien inte har anfört uppgifter som styrker att villkoren och kriterierna i artikel 9 i direktivet är uppfyllda, särskilt vad avser att fåglar endast får avskjutas i "litet antal" enligt artikel 9.1 c, och kravet på att det inte går att finna annan lämplig lösning i inledningen till artikel 9.1.
- 272 Talan skall således bifallas vad avser jaktperioden för morkulla i delstaten Wien, såsom denna har fastställts i 69 § Wiener JagdG jämförd med 1 § punkt 1 Wiener SchonzeitenVO.

Åsidosättande av artikel 8 i direktivet i Niederösterreich

— Parternas argument

- 273 Kommissionen hävdar att 20 § punkt 4 Nö NSchG inte innehåller tillräckligt detaljerade föreskrifter om förbjudna jaktmetoder enligt artikel 8 i direktivet jämförd med punkt a i bilaga IV till direktivet. I den omtvistade bestämmelsen anges tvärtom bara allmänt vilka medel, anläggningar eller metoder som får användas för att fånga eller döda fåglar.
- 274 Kommissionen har gjort gällande att även om den behöriga myndigheten är skyldig att tillämpa denna bestämmelse direktivkonformt, uppfyller inte direktivkonform förvaltningspraxis kraven på lämpligt genomförande av gemenskapsrätten.
- 275 Republiken Österrike anser att 20 § punkt 4 Nö NSchG, enligt vilken bestämmelse det är tillåtet att döda skyddade djur med stöd av särskilt tillstånd, uppfyller kraven i artikel 8 i direktivet.
- 276 Medlemsstaten anser att det skydd som föreskrivs i direktivet säkerställs genom den lagstiftningsteknik som valts vad gäller syftet med 20 § punkt 4 Nö NSchG. De behöriga myndigheterna skall nämligen besluta om vilka medel, anläggningar eller metoder som får användas för att fånga eller döda fåglar genom särskilda tillstånd. Myndigheterna skall bevilja tillstånd direktivkonformt med beaktande av principen om koherent tillämpning av nationell rätt och härvid även beakta förbuden i 95 § Nö JagdG.

— Domstolens bedömning

- 277 Såsom anmärkts i punkt 92 ovan är det särskilt viktigt att direktivet införlivas på ett noggrant sätt, då det har anförtratts åt respektive medlemsstater att förvalta det gemensamma arvet inom deras territorier (se dom av den 13 oktober 1987 i mål 236/85, kommissionen mot Nederländerna, REG 1987, s. 3989, punkt 5).
- 278 Ett påstående om direktivkonform förvaltningspraxis uppfyller således inte kraven för korrekt införlivande av direktivet.
- 279 Vad gäller medel, anläggningar eller metoder för att fånga eller döda fåglar ankommer det särskilt på medlemsstaterna att införliva förteckningen över förbjudna metoder med tvingande rättsverkningar (se, för ett liknande resonemang, domen av den 13 oktober 1987 i det ovannämnda målet kommissionen mot Nederländerna, punkterna 27 och 28).
- 280 Det skall tilläggas att direktivets förbud mot att använda vissa fångstmetoder vid jakt skall framgå av bestämmelser av normativ art. Enligt rättssäkerhetsprincipen krävs att förbuden tas upp i tvingande lagbestämmelser (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 mars 1990 i mål C-339/87, kommissionen mot Nederländerna, REG 1990, s. I-851, punkt 22).
- 281 Omständigheten att det inte förekommer verksamhet som strider mot direktivet kan nämligen inte befria den berörda medlemsstaten från dess skyldighet att anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att säkerställa ett korrekt införlivande av bestämmelserna i detta direktiv. Omständigheten att man i en medlemsstat inte använder sig av en jaktmetod kan inte heller utgöra grund för att inte införliva ett sådant förbud med den nationella rättsordningen (se domen av den 15 mars 1990 i det ovannämnda målet kommissionen mot Nederländerna, punkt 32).

282 Det skall tilläggas att omständigheten att det hänvisas till 95 § Nö JagdG inte kan beaktas, eftersom denna lag endast rör djurarter som får jagas men inte samtliga vilda fågelarter som omfattas av direktivets tillämpningsområde.

283 Artikel 8 i direktivet har således inte införlivats på korrekt ett sätt i Niederösterreich.

284 Kommissionens talan skall således bifallas på denna punkt.

Åsidosättande av artikel 9.1 och 9.2 i direktivet i Burgenland, Niederösterreich, Oberösterreich, Salzburg och Tyrolen

— Delstaten Burgenland

Parternas argument

285 Kommissionen har anfört att enligt 88a § punkt 1 Bgld JagdG är jakt på stare tillåten från och med den 15 juli till och med den 30 november, och enligt punkt 2 i samma paragraf måste jakttillstånd föregås av att det i en tillämpningsförfordning konstateras att sådan jakt är nödvändig på grund av att en invasion av fåglar av denna art kan förutses. Denna fullmakt görs emellertid inte på ett tydligt sätt beroende av att villkoren och kriterierna för undantag enligt artikel 9 i direktivet är uppfyllda.

286 Republiken Österrike anser att Burgenland, med hänsyn till de stora skador som staren orsakar vinodlingar i denna delstat, hade rätt att utnyttja undantagsbestämmelsen i artikel 9 i direktivet för att anta 88a § Bgld JagdG. Det finns ingen annan lämplig lösning, eftersom det har visat sig att de traditionella medlen för att skrämma bort fåglar av denna art är otillräckliga.

— Domstolens bedömning

287 Det skall inledningsvis anmärkas att alla undantag från direktivets skyddsbestämmelser skall bedömas med utgångspunkt från villkoren och kriterierna i artikel 9 i detsamma. Medlemsstaterna har således endast möjlighet att ge förvaltningsmyndigheter behörighet att utfärda undantag från direktivets skyddsregler om de först preciserar de materiella och formella krav som följer av nämnda artikel, vilka måste vara uppfyllda för att sådana undantag skall få utfärdas (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovannämnda målet WWF Italia m.fl., punkterna 25 och 28).

288 Domstolen konstaterar emellertid att i 88a § Bgld JagdG föreskrivs inte vilka medel, anläggningar och metoder för att fånga eller döda fåglar som är tillåtna, och inte heller tvingande regler om hur sådana ingrepp konkret får gå till.

289 Enligt punkt 2 i denna paragraf räcker det nämligen med att det i en tillämpningsförordning konstateras en fara för vinodlingen genom starars förekomst. Däremot föreskrivs inget krav på att en sådan förordning skall innehålla tydliga uppgifter som rör de kriterier som måste vara uppfyllda enligt artikel 9.2 i direktivet.

290 Den ordning som har införts genom 88a § Bgld JagdG avseende bekämpning av starar uppfyller således inte villkoren för undantag enligt artikel 9 i direktivet.

291 Kommissionens talan skall således bifallas på denna punkt.

— Delstaten Niederösterreich

Parternas argument

292 Kommissionen har gjort gällande att det generella tillstånd som i 20 § punkt 4 Nö NSchG ges för forskning och utbildning inte är förenat med en uttömmande förteckning över villkor och kriterier som måste vara uppfyllda för att undantag skall kunna beviljas från bestämmelserna om skydd för vilda fåglar. Detta tillstånd har dessutom formulerats så vagt att det i vilket fall som helst inte kan anses uppfylla kraven i artikel 9 i direktivet.

293 Kommissionen har även gjort gällande att 21 § punkt 2 i samma lag även tillåter undantag från bestämmelserna om skydd för vilda fåglar vad avser jordbruk och skogsbruk utan att dessa undantag måste uppfylla de villkor och kriterier som föreskrivs i artikel 9 i direktivet.

294 Republiken Österrike hävdar att det skydd som föreskrivs i direktivet garanteras genom 20 § punkt 4 Nö NSchG. De behöriga myndigheterna måste nämligen, när de tillämpar denna bestämmelse dels agera direktivkonformt, dels se till att den

nationella rättsordningen tillämpas på ett enhetligt sätt, och således beakta jaktlagstiftningens skyddskrav. I vilket fall som helst beviljas i praktiken undantag mycket sällan och med strikta villkor.

295 Medlemsstaten hävdar att det vid tillämpning av undantaget i 20 § punkt 4 Nö NSchG dessutom är möjligt att i förekommande fall tillämpa strängare kriterier än de som föreskrivs i artikel 9 i direktivet. Vad gäller 21 § punkt 2 Nö NSchG anmärker Österrike att det i denna bestämmelse uttryckligen föreskrivs att undantagsreglerna inte är tillämpliga när skyddade växter, djur eller livsmiljöer skadas avsiktligt.

296 Medlemsstaten har tillagt att även om undantagen från jaktreglerna och andra restriktioner och förbud som föreskrivs i artiklarna 5, 6 och 8 i direktivet måste ha stöd i åtminstone något av de skäl som anges i artikel 9.1 i detsamma, skall det även beaktas att det är möjligt att fanga fåglar i mindre antal om övriga krav i denna artikel är uppfyllda.

Domstolens bedömning

297 Det skall inledningsvis anmärkas att möjligheten att avvika från skyddsbestämmelserna rörande jakt och förbuden i artiklarna 5, 6 och 8 i direktivet är förenade med ett antal villkor och kriterier enligt artikel 9 i direktivet.

- 298 Det skall erinras om att domstolen, vad gäller de väsentliga kraven rörande i vilken rättslig form direktivet skall genomföras, har preciserat att medlemsstaterna, för att garantera att direktivet tillämpas till fullo i rättsligt hänseende och inte bara rent faktiskt, skall föreskriva en exakt rättslig ram inom det berörda området och att den omständigheten att aktiviteter som är oförenliga med direktivet inte förekommer i en medlemsstat inte rättfärdigar att det saknas rättsliga bestämmelser (se domen av den 15 mars 1990 i det ovannämnda målet kommissionen mot Nederländerna, punkt 25).
- 299 Det skall tilläggas att kriterierna, enligt vilka medlemsstaterna kan medge undantag från de förbud som anges i direktivet, skall återges i de särskilda nationella bestämmelserna (se dom av den 7 mars 1996 i mål C-118/94, Associazione Italiana per il WWF m.fl., REG 1996, s. I-1223, punkt 22).
- 300 Av detta följer att de bestämmelser i lagar eller förordningar som medlemsstaterna antar på området själva skall innehålla en uttömmande uppräknings av vilka skäl som i förekommande fall kan utgöra grund för att avvika från direktivets skyddsbestämmelser.
- 301 Såsom konstaterats i punkt 162 ovan uppfyller en direktivkonform förvaltningspraxis inte heller kraven för korrekt införlivande.
- 302 Domstolen konstaterar därför att 20 § punkt 4 Nö NSchG med hänsyn till sin ordalydelse inte kan anses innebära ett införlivande av ett av skälen för undantag i artikel 9 i direktivet.

- 303 Vad avser 21 § punkt 2 Nö NSchG, som föreskriver att jordbruk och skogsbruk skall ske på så sätt att de förbud som föreskrivs till skydd för fåglar beaktas, anmärker domstolen att denna bestämmelse inte är tillämplig när skyddade växter och djur skadas avsiktligt.
- 304 De olika förbuden i artikel 5 i direktivet, vilka är tillämpliga för jordbruk och skogsbruk, rör emellertid avsiktliga skador.
- 305 Undantagen i 21 § punkt 2 Nö NSchG omfattas således inte av artikel 9 i direktivet.
- 306 Av detta följer att kommissionens påstående att delstaten Niederösterreichs lagstiftning strider mot artikel 9.1 och 9.2 i direktivet endast stämmer vad avser 20 § punkt 4 Nö NSchG.
- 307 Talan kan dock inte bifallas vad gäller 21 § punkt 2 Nö NSchG.

— Delstaten Oberösterreich

Parternas argument

- 308 Kommissionen hävdar att 60 § punkt 3 Oö JagdG inte uppfyller de villkor och kriterier som föreskrivs i artikel 9 i direktivet, eftersom frågan huruvida interventionsåtgärder är tillåtna enligt denna nationella bestämmelse inte är avhängig av att det inte finns någon annan lämplig lösning.

- 309 Republiken Österrike påstår att denna bestämmelse är förenlig med gemenskapsrätten, eftersom samtliga materiella och formella krav i artikel 9 i direktivet är uppfyllda. De fåglar som avses i denna nationella bestämmelse är nämligen skyddade året om och det krävs alltid tillstånd för att avvika från det skydd som föreskrivs i 48 § Oö JagdG.
- 310 Medlemsstaten menar också att det framgår av förarbetena till 60 § punkt 3 Oö JagdG att lagstiftaren i Oberösterreich själv har beaktat de villkor och kriterier som anges i artikel 9 i direktivet.
- 311 Lagstiftaren ansåg emellertid att det var rätt att ge besittarna möjlighet att hindra att deras odlingar, boskap och annan egendom allvarligt skadas, eftersom markägarna i allmänhet inte förfogar över någon annan lämplig lösning när de djur som avses kommer in i deras bostäder eller lokaler.

Domstolens bedömning

- 312 Domstolen anmärker att 60 § punkt 3 Oö JagdG tillåter att man fångar eller dödar och tillägnar sig skyddade fåglar för att förhindra skador på "annan egendom".
- 313 Ett sådant skäl för undantag överensstämmer inte med beskrivningen av de intressen som kan lämnas företräde framför fågelskyddet enligt artikel 9.1 a tredje strecksatsen i direktivet.

314 Dessutom framgår det av artikel 9.2 fjärde strecksatsen i direktivet att de myndigheter i medlemsstaterna som skall tillämpa nämnda bestämmelse är skyldiga att utse ett organ som har befogenhet att för varje undantagsåtgärd pröva huruvida de föreskrivna villkoren för en sådan åtgärd är uppfyllda och att besluta om vilka medel, arrangemang och metoder som får användas, inom vilka gränser och av vem.

315 60 § punkt 3 Oö JagdG innehåller emellertid inga sådana preciseringar.

316 Domstolen konstaterar vidare att denna bestämmelse inte heller innehåller några preciseringar om hur kontroll skall ske i enlighet med artikel 9.2 femte strecksatsen i direktivet.

317 Vad gäller argumentet om att de behöriga myndigheterna tolkar den nationella lagstiftningen direktivkonformt, påminner domstolen om att den i punkt 162 ovan har förklarat att enbart förvaltningspraxis, som kan ändras av myndigheten efter eget gottfinnande och som inte offentliggörs i tillräcklig utsträckning, inte kan anses utgöra ett giltigt genomförande av de skyldigheter som medlemsstaterna har vid införlivandet av ett direktiv.

318 60 § punkt 3 Oö JagdG strider således mot artikel 9.1 och 9.2 i direktivet.

319 Kommissionens talan skall därför bifallas på denna punkt.

— Delstaten Salzburg

Parternas argument

- 320 Kommissionen har anmärkt att i enlighet med 34 § punkt 1 Sbg NSchG kan undantag från skyddsbestämmelserna beviljas i dryckestillverkningens intresse. Det är emellertid inte utrett vilken möjlig grund för undantag enligt direktivet som detta intresse kan anses höra under.
- 321 Kommissionen har även gjort gällande att i enlighet med 72 § punkt 3 Sbg JagdG kan undantag från förbudet att använda fällor för att döda vilda djur beviljas utan att villkoren och kriterierna i artikel 9 i direktivet är uppfyllda. Att det är möjligt att göra en restriktiv tolkning av 72 § punkt 3 Sbg JagdG är inte tillräckligt för att anse att nämnda villkor och kriterier kan upprätthållas på ett juridiskt tvingande sätt.
- 322 Vad avser dryckestillverkningen som avses i 34 § punkt 1 Sbg NSchG har Republiken Österrike hävdade att denna bestämmelse inte är tillämplig på fåglar. Det rör sig om ett undantag i syfte att göra det möjligt att tillverka alkoholdrycker av vissa växtarter. Denna bestämmelse tillåter dessutom endast att undantag beviljas om villkoren i punkt 3 i samma paragraf är uppfyllda.
- 323 Vad avser möjligheten att använda fällor enligt 72 § punkt 3 Sbg JagdG hävdar medlemsstaten att villkoren för undantag överensstämmer med kraven i artikel 9 i direktivet.

Domstolens bedömning

- 324 Det skall för det första anmärkas att 34 § punkt 1 Sbg NSchG anger dryckestillverkningens intressen som ett skäl för undantag, trots att detta skäl inte förekommer i den uttömmande uppräkningsområden av skäl i artikel 9.1 i direktivet.
- 325 Punkterna 1 och 3 i nämnda paragraf innehåller inte heller någon inskränkning vad avser tillämpningsområdet för detta undantag.
- 326 För det andra konstaterar domstolen att det i 72 § punkt 3 Sbg JagdG inte tas hänsyn till att förteckningen över skälen för undantag i artikel 9.1 i direktivet är uttömmande. I 72 § punkt 3 tillåts nämligen jakt med fällor bland annat om ett allmänintresse som kan jämföras med intresset av att avvärja hot mot människors liv eller hälsa inte kan skyddas på annat sätt.
- 327 Något sådant skäl för undantag förekommer emellertid inte i nämnda förteckning.
- 328 Kommissionens talan skall således bifallas på denna punkt.

— Delstaten Tyrolen

Parternas argument

- 329 Kommissionen hävdar att i 4 § punkt 3 Tiroler NSchVO föreskrivs att det är lagligt att jaga korpar, starar och trastar i jordbruks- och skogsbruksområden eller

villaträdgårdar, utan hänvisning till de villkor och kriterier som föreskrivs i artikel 9 i direktivet.

330 Republiken Österrike anser att 4 § punkt 3 Tiroler NSchVO inte strider mot artikel 9 i direktivet, eftersom bestämmelsen inte utgör ett undantag från vad som föreskrivs i artiklarna 5, 6 och 7 i direktivet. Enligt artikel 5 d i direktivet är det endast förbjudet att störa fåglar på ett sätt som innebär en allvarlig störning med avseende på de syften som eftersträvas med direktivet. Tillståndet att avlägsna dessa tre arter har inte en sådan verkan.

331 Österrike har även understrukit att skyddet enligt artiklarna 5, 6 och 7 i direktivet och undantagen i artikel 9.1 och 9.2 avser avsiktliga störningar.

Domstolens bedömning

332 Domstolen anmärker att enligt ordalydelsen i 4 § punkt 3 Tiroler NSchVO undantas tre fågelarter utan begränsning från direktivets skydd i fall då fåglar av dessa arter befinner sig i eller nära jordbruks- eller skogsbruksområden eller villaträdgårdar.

333 Domstolen anmärker att detta undantag inte är förenat med några villkor vad avser dess tillämpning.

334 Det kan tilläggas att om de berörda arterna på ett effektivt sätt avlägsnades från alla områden som berörs av bestämmelsen, skulle deras livsmiljöer nästan helt försvinna. Tvärtemot vad Republiken Österrike har hävdad är det fråga om en störning som kan få betydande verkningar med avseende på de ändamål som skall skyddas enligt direktivet.

335 Domstolen konstaterar därför att 4 § punkt 3 Tiroler NSchVO inte uppfyller de villkor och kriterier för undantag som föreskrivs i artikel 9 i direktivet.

336 Kommissionens talan skall således bifallas vad avser denna bestämmelse.

Åsidosättande av artikel 11 i direktivet i Niederösterreich

— Parternas argument

337 Kommissionen anser att 17 § punkt 5 Nö NSchG innebär att fågelarter som inte naturligt förekommer i Niederösterreich endast får införas i området om detta inte medför att den inhemska naturmiljön försämras för lång tid. Detta innebär emellertid ett extra kriterium som inte förekommer i artikel 11 i direktivet.

338 Republiken Österrike har anmärkt att 17 § punkt 5 Nö NSchG tolkas direktivkonformt, varför ansökningar om tillstånd att införa främmande arter alltid avslås, om detta medför skada för den lokala floran och faunan.

— Domstolens bedömning

339 Det skall inledningsvis erinras om att, såsom anmärkts i punkt 103 ovan, gör betydelsen av ett heltäckande och effektivt skydd för vilda fåglar inom hela gemenskapen, oavsett var dessa uppehåller sig eller inom vilket område de förflyttar sig, att varje nationell lagstiftning, enligt vilken skyddet för vilda fåglar bestäms genom begreppet nationellt arv, strider mot direktivet.

340 Domstolen anmärker vidare att artikel 11 i direktivet, enligt vilken medlemsstaterna skall se till att införandet av fågelarter som inte förekommer naturligt i vilt tillstånd inom medlemsstaternas europeiska territorium inte skadar den lokala floran och faunan, innebär en särskilt sträng rättsregel vad avser möjligheten att tillåta att sådana fågelarter införs.

341 I 17 § punkt 5 Nö NSchG föreskrivs en skyddsordning som på flera punkter avviker från vad som föreskrivs i artikel 11 i direktivet. Domstolen anser därför att den nationella bestämmelsen strider mot denna bestämmelse.

342 Vad avser argumentet att de nationella behöriga myndigheterna i vilket fall som helst tolkar denna bestämmelse direktivkonformt, hänvisar domstolen till sitt konstaterande i punkt 162 ovan att en sådan direktivkonform tolkning inte kan anses utgöra ett giltigt genomförande av direktivet.

343 Kommissionens talan skall därför bifallas på denna punkt.

344 Av det ovanstående följer att Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10 EG och 249 EG samt artikel 18 i direktivet genom att inte korrekt införliva följande bestämmelser:

- artikel 1.1 och 1.2 i Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich och Steiermark,
- artikel 5 i Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich och Steiermark,
- artikel 6.1 i Oberösterreich,
- artikel 7.1, i Kärnten, Niederösterreich och Oberösterreich,
- artikel 7.4 i följande delstater och vad avser följande arter:
 - i Kärnten vad avser tjäder, orre, sothöna, morkulla, ringduva och turkduva,

— i Niederösterreich vad avser ringduva, tjäder, orre och morkulla,

— i Oberösterreich, vad avser tjäder, orre och morkulla,

— i delstaten Salzburg, vad avser tjäder, orre och morkulla,

— i Steiermark, vad avser tjäder, orre och morkulla,

— i Tyrolen, vad avser tjäder och orre,

— i delstaten Vorarlberg, vad avser orre, och

— i delstaten Wien, vad avser morkulla,

— artikel 8 i Niederösterreich,

- artikel 9.1 och 9.2 i Burgenland, i Niederösterreich, vad avser 20 § punkt 4 i Nö NSchG i Oberösterreich, i delstaten Salzburg, i Tyrolen och i Steiermark,

- artikel 11 i Niederösterreich.

Rättegångskostnader

³⁴⁵ Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att Republiken Österrike skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Republiken Österrike har tappat målet på merparten av de punkter som fortfarande är föremål för talan, skall kommissionens yrkande bifallas.

³⁴⁶ Beträffande de i ansökan framställda anmärkningarna om fördragsbrott, som i ett senare skede i förfarandet har återkallats av kommissionen, konstaterar domstolen att ett återkallande av de aktuella anmärkningarna inkom efter det att ändringar hade gjorts i de nationella bestämmelserna i fråga. Dessa återkallanden beror därför på svaranden eftersom bestämmelserna i den nationella rättsordningen anpassats till

kraven i gemenskapsrätten för sent. Med tillämpning av artikel 69.5 i rättegångsreglerna skall Republiken Österrike således förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna även vad avser dessa punkter. Svaranden skall således förpliktas att ersätta samtliga rättegångskostnader i denna instans.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

- 1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 10 EG och 249 EG samt artikel 18 i rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar genom att inte korrekt införliva följande bestämmelser:**
 - artikel 1.1 och 1.2 i Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich och Steiermark, ,**
 - artikel 5 i Burgenland, Kärnten, Niederösterreich, Oberösterreich och Steiermark,**
 - artikel 6.1 i Oberösterreich,**
 - artikel 7.1 i Kärnten, Niederösterreich och Oberösterreich,**
 - artikel 7.4 i följande delstater och vad avser följande arter:**

- i Kärnten, vad avser tjäder, orre, sothöna, morkulla, ringduva och turkduva,
- i Niederösterreich, vad avser ringduva, tjäder, orre och morkulla,
- i Oberösterreich, vad avser tjäder, orre och morkulla,
- i delstaten Salzburg, vad avser tjäder, orre och morkulla,
- i Steiermark, vad avser tjäder, orre och morkulla,
- i Tyrolen, vad avser tjäder och orre,
- i delstaten Vorarlberg, vad avser orre, och
- i delstaten Wien, vad avser morkulla,

- **artikel 8 i Niederösterreich,**
- **artikel 9.1 och 9.2 i Burgenland, Niederösterreich, vad avser 20 § punkt 4 i Niederösterreichisches Naturschutzgesetz, i Oberösterreich, i delstaten Salzburg, i Tyrolen och i Steiermark,**
- **artikel 11 i Niederösterreich.**

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Republiken Österrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

Underskrifter